

Maart 2023
Jaargang 11
Nummer 83

PORTA FIDEI

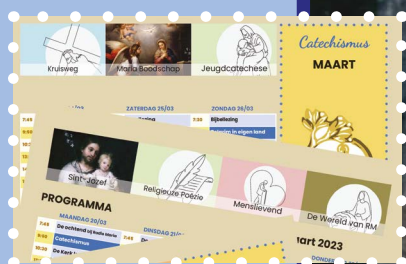
*Sint Jozef
hulp en troost
in ons
bestaan*

MAART
MAAND VAN SINT-JOZEF
P. 2

VASTENACTIE
P. 3

PROGRAMMAOVERZICHT
P. 4-7

Afgiftekantoor 2099
Antwerpen X
P 914880
maandelijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

*Van bij de Vader moge hij
ons allen nu tot voorspraak zijn,
dat God de Heer de schuld
vergeeft
en vrede ook ons deel mag zijn.*

"Maart, de maand toegewijd aan de heilige Jozef"

Beste vrienden,

De maand maart is de maand die voorbehouden is aan de heilige Jozef. Deze grote heilige wordt vaak vergeten. Misschien omdat hij van nature uit zelf altijd zo discreet is. In de Heilige Schrift wordt er maar zeer weinig gezegd over hem. Toch, hetgeen erover gezegd wordt is niet onbelangrijk. Integendeel! Hij wordt gekenmerkt door de verwijzing naar de rechtvaardigen. Jozef was rechtvaardig. Hoewel dit in onze oren misschien wat banaal kan klinken is het aan weinigen gegeven om zo genoemd te worden door het Woord van God. We mogen er dus vanuit gaan dat het niet onbelangrijk is om de heilige Jozef te aanroepen. De Kerk heeft dit in de loop van de eeuwen zeker begrepen. Beetje bij beetje heeft ze titels toegekend aan deze heilige man en echtgenoot van de heilige Maagd Maria. Zo is de heilige Jozef de Patroon van de Kerk – omdat hij in zijn aardse leven ook gezorgd heeft voor het vleesgeworden Woord waarvan de Kerk vandaag het beeld is. Hij is Patroon voor een zalige dood – omdat, volgens de traditie, hijzelf gestorven is in het bijzijn van onze Verlosser, Jezus, zijn aangenomen zoon, en de heilige Maagd. Hij is Patroon van de arbeiders – omdat hijzelf met zijn handen gearbeid heeft om te voorzien in de behoeften van die kleine familie die als missie had om de Zoon van God aan de wereld te geven. Nog vele andere titels en patronages worden hem toevertrouwd, en vele heiligen hebben de heilige Jozef als grote vriend gezien die hen hielp in de meest onmogelijke zaken. Voor ons is het misschien een uitnodiging om vaak de heilige Jozef te aanroepen. De maand maart helpt ons om hieraan te denken. Zoals de heilige Jozef voorzag in de behoeften van Gods Zoon op aarde, zo zal hij met zekerheid ook kunnen voorzien in de behoeften van de Kerk en al haar kinderen. Geheel op zijn eigen manier, vaak de meest discrete, komt hij zo te hulp

bij iedereen die hem aanneemt als een voorspreker bij de goddelijke Voorzienigheid. Dit jaar is het op 20 maart dat de Kerk het hoogfeest zal vieren van deze grote heilige. Het is een rustpauze te midden van de Vastentijd die we beleven ter voorbereiding van het grote Paasfeest. Meer nog dan een welgekomen dag om te kunnen eten, zou het vooral een dag moeten zijn van groot vertrouwen. Zelfs God heeft alles wat Hij had aan hem toevertrouwd. Wie zouden wij dus zijn om dit vertrouwen naast ons neer te leggen? En natuurlijk kan het ons ook werkelijk voorbereiden op het Paasfeest. Ook daar speelt het vertrouwen een grote rol. Wij vertrouwen namelijk op de getuigenis van de apostelen die de Verrezen Heer hebben gezien. Op hun getuigenis is ons geloof gebaseerd. De heilige Jozef is een voorspreker en een zekere gids om – als onze tijd gekomen is – met evenveel vertrouwen de stap te zetten naar het Rijk waarvan wij nu nog dromen, waarop wij hopen, en waarin wij geloven. Het is dus met vertrouwen dat we met deze afgeslankte versie van de Porta Fidei tot u komen. U merkt het, het komt samen met onze jaarlijkse vastenkalender die dit jaar in het teken staat van de heilige Theresia van Lisieux. Via het dagelijkse woord uit de heilige Schrift, en een mooie meditatie van de kleine heilige Theresia hopen we u de ganse Vastentijd te ondersteunen om te groeien in liefde voor God en voor de naaste. In de Vastentijd houden wij tevens onze jaarlijkse vastenactie voor de noden van Radio Maria. De noden zijn groot, maar ons vertrouwen is des te groter. Op voorspraak van de heilige Jozef en de heilige Theresia van Lisieux bidden we voor het welslagen van deze vastenactie, en vragen we zeker ook uw steun. Alvast van harte dank! Moge de Heer jullie begeleiden op de weg naar de Verrezen Heer, en moge onze heilige Moeder Maria jullie allen blijven beschermen.

Jullie zeer genegen in de Heer,

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadirecteur Radio Maria

**Steun Radio Maria
tijdens onze VASTENACTIE**

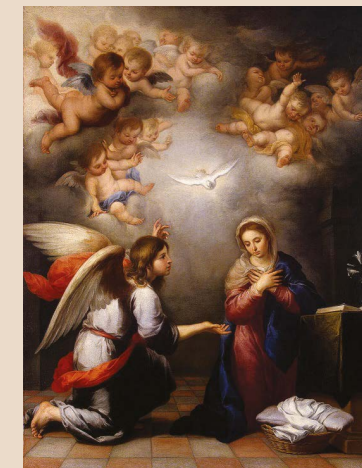
BE49 7333 7333 7771

**HELP RADIO MARIA
BIJ DE VERKONDIGING VAN HET EVANGELIE**

LITURGISCHE KALENDER MAART

- 2 Z. Karel de Goede
- 4 H. Casimirus
- 5 **Tweede zondag in de veertigdagentijd**
- 7 HH. Perpetua en Felicitas
- 8 H. Johannes a Deo
- 9 H. Francesca Romana
- 12 **Derde zondag in de veertigdagentijd**
- 17 H. Patricius
- 18 H. Cyrillus van Jeruzalem
- 19 **Vierde zondag in de veertigdagentijd**
- 20 **Hoogfeest van de H. Jozef, bruidegom van de H. Maagd**
- 23 H. Turibius van Mongrovejo
- 25 **Hoogfeest van de aankondiging van de Heer**

- 26 **Vijfde zondag in de veertigdagentijd**

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werken mee aan dit nummer:
Joris Abts, Marianne Hubin,
pr. Karlo Tyberghien, Nele
Uytterhoeven, Joris Vermeulen

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

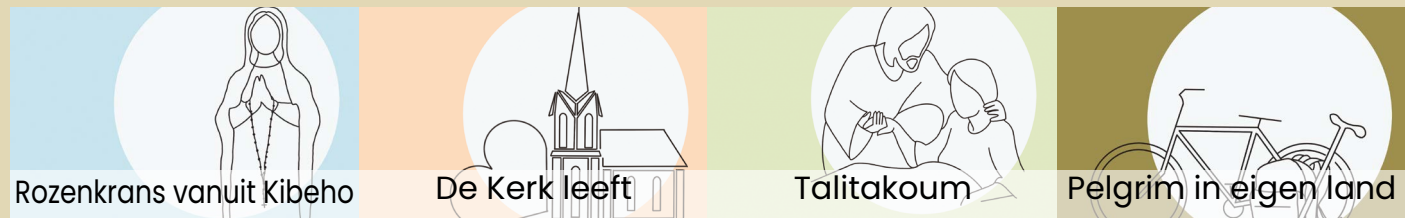
**Abonnementen en
gegevensverwerking:**

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

*Steun Radio
Maria*

BE49 7333 7333 7771

PROGRAMMA

27 februari – 5 maart 2023

MAANDAG 27/02	DINSDAG 28/02	WOENSDAG 1/03	DONDERDAG 2/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Mystieke lectuur	10:30 Verhalen van Sint-Jozef	10:30 De rots in de branding
13:00 Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00 Kathovisie	13:00 Menslievend	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Het Inzicht
20:15 De Herinnering	20:30 De Kerk leeft	20:15 Kathovisie	20:30 Pelgrim in eigen land

PROGRAMMA

6 – 12 maart 2023

MAANDAG 6/03	DINSDAG 7/03	WOENSDAG 8/03	DONDERDAG 9/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Religieuze Poëzie	10:30 Grootouders aan het woord	10:30 De rots in de branding
13:00 Biddende Moeders	13:00 Anno Domini	13:00 Het zorgportret	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Grootouders aan het woord
20:15 In gesprek met een religieuze	20:30 De Kerk leeft	20:15 Anno Domini	20:30 Pelgrim in eigen land

PROGRAMMA

13 – 19 maart 2023

MAANDAG 13/03	DINSDAG 14/03	WOENSDAG 15/03	DONDERDAG 16/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Mystieke Lectuur	10:30 Verhalen van Sint-Jozef	10:30 De rots in de branding
13:00 Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00 De Leeswijzer	13:00 Missio werkt	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Het Inzicht
20:15 De Herinnering	20:30 De Kerk leeft	20:15 De Leeswijzer	20:30 Pelgrim in eigen land

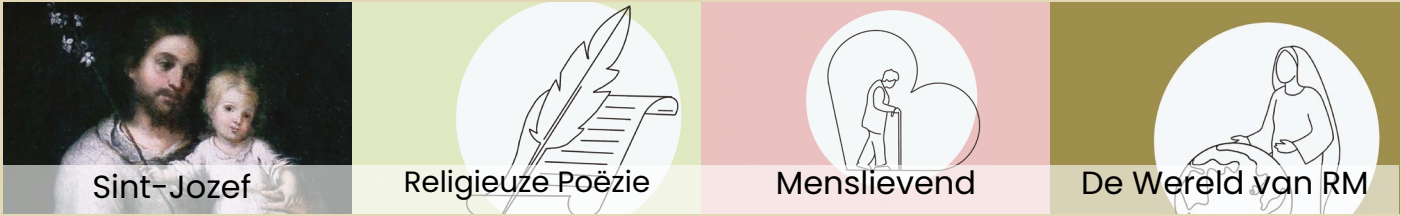
VRIJDAG 3/03	ZATERDAG 4/03	ZONDAG 5/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Menslievend	13:00 De Herinnering
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Muziek	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Menslievend	20:30 Mystieke lectuur	20:15 Klassiekuur

VRIJDAG 10/03	ZATERDAG 11/03	ZONDAG 12/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Het zorgportret	13:00 In gesprek met een religieuze
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Het zorgportret	20:30 Religieuze Poëzie	20:15 Klassiekuur

VRIJDAG 17/03	ZATERDAG 18/03	ZONDAG 19/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Missio werkt	13:00 De Herinnering
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Missio werkt	20:30 Mystieke Lectuur	20:15 Klassiekuur

Dagelijks
op Radio Maria

6:00	Bijbellezing
6:30	Lezingendienst
7:00	Angelus
7:02	Rozenkrans
8:30	Lauden
9:00	H. Mis (Zondag om 10u)
9:50	Catechismus
11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezing van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag
15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
17:00	Vespers
18u30	Rozenkrans
19:00	Het heiligenverhaal van de dag gevolgd door 'Het Woord spreekt' (behalve op zondag)
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:30	Catechismus
23:30	Rozenkrans

PROGRAMMA 20 – 26 maart 2023

MAANDAG 20/03		DINSDAG 21/03		WOENSDAG 22/03		DONDERDAG 23/03	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Religieuze Poëzie	10:30	Grootouders aan het woord	10:30	De rots in de branding
13:00	Biddende Moeders	13:00	Kerk in Nood	13:00	Menslievend	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Traject 90	16:00	Traject 90	16:00	Traject 90	16:00	Traject 90
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talita koum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Grootouders aan het woord
20:15	In gesprek met een religieuze	20:30	De Kerk leeft	20:15	Kerk in Nood	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 24/03		ZATERDAG 25/03		ZONDAG 26/03	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talita koum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Menslievend	13:00	In gesprek met een religieuze
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	Vivendo
16:00	Traject 90	16:00	Traject 90	16:00	Traject 90
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Menslievend	20:30	Religieuze Poëzie	20:15	Klassiekuur

PROGRAMMA 27 maart – 5 april 2023

MAANDAG 27/02		DINSDAG 28/02		WOENSDAG 1/03		DONDERDAG 2/03	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Mystieke lectuur	10:30	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	Kathovisie	13:00	Het zorgportret	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Traject 90	16:00	Traject 90	16:00	Traject 90	16:00	Traject 90
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talita koum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Grootouders aan het woord
20:15	De Herinnering	20:30	De Kerk leeft	20:15	Kathovisie	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 3/03		ZATERDAG 4/03		ZONDAG 5/03	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talita koum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Het zorgportret	13:00	De Herinnering
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Muziek	14:15	Vivendo
16:00	Traject 90	16:00	Traject 90	16:00	Traject 90
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Het zorgportret	20:30	Mystieke lectuur	20:15	Klassiekuur

Catechismus

MAART

Vanaf Aswoensdag tot het einde van de vastentijd zal u telkens kunnen luisteren naar een catechese gebracht door de programmadirecteur van Radio Maria, E.H. Karlo Tyberghien.

Op maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag om 9u50

Noveengebed tot Sint-Jozef

Almachtige en Barmhartige God!

U hebt aan Uw Onbevleete Moeder Maria de rechtvaardige Heilige Jozef als bruidegom gegeven en hem tot Uw voedstervader uitverkoren.

Verleen Uw Kerk door de verdiensten en op de voorbede van deze grote Heilige de vrede en de rust, en ons de genade U éénmaal in de Hemel eeuwig te mogen aanschouwen.

U, die leeft en heerst met God de Vader, in de eenheid van de Heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen. Amen.

O Heilige Jozef,

u, die in alle noden uitkomst kan bieden,

u, die mogelijk maakt wat schijnbaar onmogelijk is.

Help Radio Maria met uw vaderlijke liefde in haar nood en verhoor ons, dat vragen wij u nederig.

Amen.

Veertig dagen op weg naar Pasen
met de heilige Theresia van Lisieux

Een uitgave van Radio Maria

RADIO MARIA

*"Mijn verlangen is
mezelf als rozenblaadjes
uit te strooien,
enkel om plezier te doen
aan de Goede God."*

AFKORTINGEN

- A** Dit eerste autobiografisch geschrift van Theresia van Lisieux is gericht aan haar zus Pauline (moeder Agnes van Jezus), die op dat moment priorin is en haar deze opdracht geeft. Ze is op dat ogenblik 22 jaar.
- B** Dit tweede manuscript van Theresia heeft ze geschreven op verzoek van haar oudste zus, Marie van het Heilig Hart. Hierin deelt ze haar 'kleine leer'.
- C** Dit manuscript gericht aan moeder Marie van Gonzaga is het vervolg op het eerste autobiografische geschrift. Ze is op dat moment al erg ziek. Haar laatste woorden 'in vertrouwen en liefde' schrijft ze met haar laatste krachten.
- BR** Er zijn van Theresia van Lisieux 266 brieven bewaard.
- ILB** De gesprekken van Theresia met haar zusters tijdens de laatste levensmaanden, opgetekend in *'Ik ga het leven binnen'*
- P** De gedichten van Theresia

22 februari

aswoensdag

heiligheid in het verborgene

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Denkt erom, beoefent uw gerechtigheid niet voor het oog van de mensen, om de aandacht te trekken; anders hebt gij geen recht op loon bij uw Vader die in de hemel is. Wanneer gij dus een aalmoes geeft, bazuin het dan niet voor u uit zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat, opdat zij door de mensen geprezen worden. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon al ontvangen. Als gij een aalmoes geeft laat uw linkerhand dan niet weten wat uw rechter doet opdat uw aalmoes in het verborgene blijve; en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij bidt, gedraagt u dan niet als de schijnheiligen die graag in de synagogen en op de hoeken van de straten staan te bidden om op te vallen bij de mensen. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon al ontvangen! Maar als gij bidt, ga dan in uw binnenkamer, sluit de deur achter u en bid tot uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij vast, zet dan geen somber gezicht zoals de schijnheiligen; zij verstrakken hun gezicht om de mensen te tonen dat zij aan het vasten zijn. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als gij vast, zalf dan uw hoofd en was uw gezicht om niet aan de mensen te laten zien dat gij vast, maar vast voor uw Vader die in het verborgene is en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden."

Mt. 6, 1-6.16-18

Levensverhaal

Als Theresia op 2 januari 1873 geboren wordt zijn er nog vier andere dochters in het gezin van Zélie en Louis Martin. Haar vader heeft een horlogewinkel en haar moeder runt een zaak in Alençonkant. De vreugde bij de geboorte wordt getemperd door de angst om ook dit kind heel vroeg te verliezen. Twee broertjes en twee zusjes stierven reeds op heel jonge leeftijd. Omdat haar moeder haar niet kan voeden verblijft Theresia het eerste jaar van haar leven bij een voedster op 8 km van Alençon, haar geboortestad. Eenmaal terug in het gezin wordt ze met heel veel liefde omgeven. Haar hele kindertijd en jeugd zal ze bijna uitsluitend in de geborgenheid van haar gezin doorbrengen. Haar uitzonderlijke weg naar heiligheid die ze beleeft binnen de kloostermuren van de Karmel van Lisieux blijft gedurende haar korte leven volledig verborgen voor de wereld.

In de leer bij Theresia

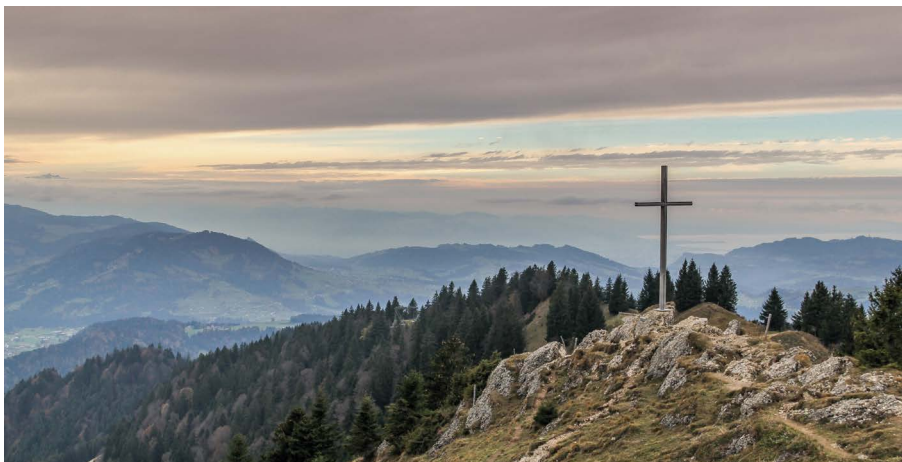
“Ach, wat zijn de zonnige jaren van mijn kindertijd omgevlogen. Maar wat een zoete indruk laten ze achter in mijn ziel! Vol blijdschap herinner ik mij de dagen dat papa ons meenam naar het paviljoentje. De kleinste details staan in mijn hart gegrift. Ik kan mij vooral goed de zondagse wandelingen herinneren waarbij mama ons altijd vergezelde. Ik voel nog de diepe en poëtische gedachten die in mijn ziel opkwamen bij het zien van de korenvelden vol blauwe korenbloemen en veldbloempjes. Ik hield toen al van wijde verten. De wijde ruimte en de geweldig hoge sparren waarvan de takken de grond raakten, lieten in mijn hart dezelfde indruk achter als die ik nu nog ervaar bij het zien van de natuur. Vaak kwamen we tijdens die lange wandelingen arme mensen tegen. Tot haar grote vreugde was de kleine Thérèse altijd degenen die hun de aalmoes brengen mocht.” A 11v

“Werkelijk alles op aarde lachtte mij toe. Ik vond overal bloemen op mijn pad en mijn gelukkige karakter maakte dat mijn leven aangenaam was.” A 12r

23 februari

donderdag na aswoensdag

ik kies alles

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "De Mensenzoon moet veel lijden en door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden verworpen worden, maar na ter dood te zijn gebracht zal Hij op de derde dag verrijzen." Maar tot allen sprak Hij: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en door elke dag opnieuw zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mijnentwil, die zal het redden. Wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen, als hij zichzelf hierdoor zijn ondergang en dood berokkent?"

Lc. 9, 22-25

Levensverhaal

Theresia wordt niet alleen met veel liefde omgeven door haar huisgenoten. Met alleen maar goede voorbeelden om haar heen wilde ze deze alleen maar navolgen. Het meisje met de blonde krullen en de blauwe ogen geeft blijk van een vlug verstand. Ze heeft een levendige opmerkingsgave, ze registreert alles en kan goed onthouden. Het gezin geniet van haar uitbundige levensvreugde. Ze is dol op haar vader die haar zijn 'koninginnetje' noemt. Op een dag komt haar zus Léonie met wat lapjes in een mandje. Haar vier jaar oudere zus Céline pakt er iets moois uit. Theresia maakt zich meester van de rest en zegt: "Ik kies alles!"

In de leer bij Theresia

"Deze anekdote uit mijn kinderjaren vat heel mijn leven samen. Later, toen de volmaaktheid mij voor ogen kwam, begreep ik dat je om een heilige te worden, veel moet lijden, altijd moet streven naar het meest volmaakte en jezelf vergeten moet. Ik begreep dat er veel verschillende graden van volmaaktheid bestaan en dat iedere ziel vrij is om in te gaan op de uitnodiging van Onze-Lieve-Heer. Ze is vrij om veel of weinig voor Hem te doen, in één woord vrij om te kiezen tussen de offers die Hij vraagt. Net als vroeger toen ik klein was riep ik toen uit: "Mijn God, ik kies alles. Ik wil geen halve heilige zijn. Ik ben niet bang voor U te moeten lijden. Voor één ding ben ik bang en dat is mijn wil te behouden. Neemt U die, want "Ik kies alles" wat U wilt!" A 10v

"Heel mijn leven heeft het de goede God behaagt mij met liefde te omringen. Mijn eerste herinneringen zijn dan ook vol glimlachjes en de tederste liefkozingen! Maar Hij had er niet alleen voor gezorgd dat er veel liefde om mij heen was, Hij heeft die ook in mijn kleine hart gelegd door het beminrend en gevoelig te maken. Ik hield dan ook veel van papa en mama en toonde hun mijn genegenheid op honderd en een verschillende manieren."
A4v

24 februari

vrijdag na aswoensdag

de winter van de beproeving

WOORD VAN GOD

"Op zekere dag kwamen de leerlingen van Johannes tot Jezus met de vraag: "Waarom vasten wij en de Farizeeën wel, maar uw leerlingen niet?" Jezus sprak tot hen: "De vrienden van de bruidegom kunnen toch niet bedroefd zijn zolang de bruidegom bij hen is? Er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen is weggenomen; dan zullen zij vasten."

Mt. 9, 14-15

Levensverhaal

Terwijl in haar prilste jeugd alles op aarde haar toelachtte, begint er voor Theresia nu een moeilijkere periode. Haar ziel zal beproefd worden door het lijden. De moeder van Theresia blijkt ongeneeslijk ziek. Een bedevaart naar Lourdes brengt haar niet de verhoopte genezing. De reis heeft haar enkel nog meer verzwakt. Maar Zélie berust in haar nakende sterven, wetend dat ze alles heeft geprobeerd om er te zijn als moeder. Ze blijft zich tot aan haar dood geven voor haar gezin en haar werk. De winter van deze harde beproeving ziet de heilige Theresia als een leerschool die haar voorbereidt om zichzelf al op vroege leeftijd als bruid te kunnen aanbieden aan Jezus.

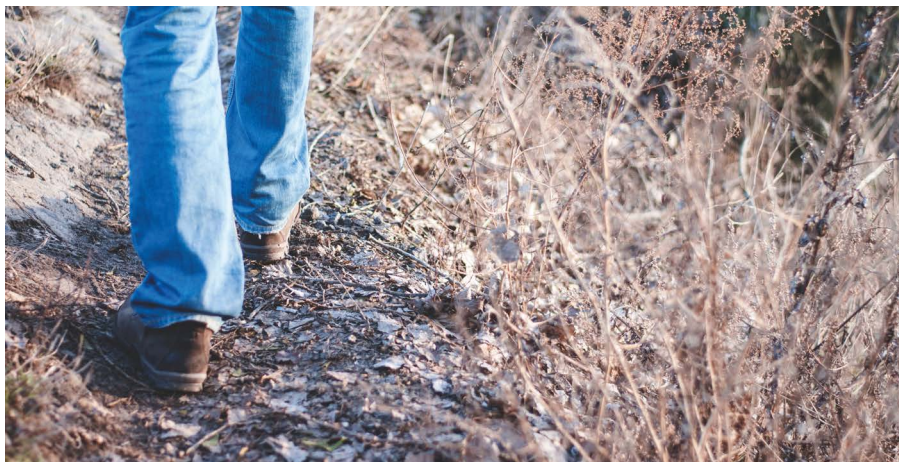
In de leer bij Theresia

“De ontroerende plechtigheid van de ziekenzalving staat ook in mijn ziel gegrift. Ik zie nog mijn plaatsje naast Céline voor me. Wij vijven stonden daar in volgorde van leeftijd en die arme vader stond er huilend bij. Op de dag van mama’s heengaan, of misschien was het de dag daarna, nam hij me in zijn armen en zei: “Kom nog een laatste keer je moedertje een kus geven.” Zonder iets te zeggen bracht ik mijn lippen naar het voorhoofd van mijn lieve moeder. Ik kan me niet herinneren dat ik veel gehuild heb. Ik sprak tegen niemand over de diepe gevoelens die ik had. Ik keek en luisterde, in stilte. Niemand had tijd om zich met mij bezig te houden.” (...) “Op de dag dat het stoffelijk overschot van onze moeder die nu in de hemel was, de zegen van de Kerk ontving, wilde de goede God mij een andere moeder op aarde geven. Hij wilde dat ik vrij was om te kiezen. Op een zeker moment waren wij alle vijf samen en zaten elkaar verdrietig aan te kijken. Louise was er ook bij en toen ze Céline en mij zo zag, zei ze: “Arme kleintjes, jullie hebben geen moeder meer...” Céline wierp zich toen in de armen van Marie. “Dan ben jij nu mama”, zei ze. Maar ik, die haar toch altijd navolgde, wendde mij tot jou, moeder. En het was alsof de sluier die over de toekomst hangt, even opgelicht werd; ik wierp me in je armen en riep uit: “Pauline zal mijn mama zijn!” A12v

25 februari

zaterdag na aswoensdag

een onuitsprekelijke vooruitziende liefde

WOORD VAN GOD

"In die tijd, bij het tolhuis gekomen, richtte Jezus zijn blik op een tollenaar die daar zat, een zekere Levi. Hij zei tot hem: "Volg Mij." De man stond op, liet alles achter en volgde Hem. Levi nu bood Hem in zijn huis een groot feestmaal aan, waarbij onder anderen talrijke tollenaars met hen aanlagen. De Farizeeën, met name de schriftgeleerden onder hen, morden daarover tegen zijn leerlingen: "Waarom - zeiden ze - eet en drinkt gij met tollenaars en zondaars?" Maar Jezus nam het woord en sprak: "Niet de gezonden hebben een dokter nodig maar de zieken. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen maar zondaars, opdat ze zich bekeren."

Lc. 5, 27-32

Levensverhaal

Na de dood van haar moeder begint een droevige periode in het leven van Theresia. Ze wordt verlegen en hypergevoelig. Op aanraden van haar oom Isidore, verhuist het gezin naar Lisieux om dichterbij de familie te wonen zodat haar vader makkelijker op hen kan beroep doen bij de opvoeding van de vijf dochters. Zo begint het leven in de 'Buissonnets', de naam die de meisjes Martin aan het huurhuisje gaven naar de naam van de wijk waar het huisje zich bevond.

In de leer bij Theresia

"Ik zou zo graag uit willen leggen wat ik voel. Ik zal een voorbeeld geven dat een beetje mijn gedachten weergeeft. Ik stel me een zoon van een kundig arts voor. Onderweg stoot die zoon zich tegen een steen waardoor hij komt te vallen. Bij zijn val breekt hij een arm of been. Meteen komt zijn vader op hem af. Die helpt hem met liefde opstaan en verzorgt zijn wonden waarbij hij alle middelen aanwendt die de geneeskunst hem biedt. Al snel is zijn zoon helemaal genezen en bewijst hij zijn vader zijn dank. En hij heeft ongetwijfeld gelijk dat hij zijn vader liefheeft. Maar ik stel me nog iets anders voor. Omdat de vader weet dat er op de weg van zijn zoon een steen ligt, haast hij zich voor hem uit en neemt die steen weg (zonder door iemand gezien te worden). De zoon, degene naar wie die vooruitziende tederheid uitging, weet natuurlijk niet welk ongeluk hem bespaard is gebleven door toedoen van zijn vader. Hij zal hem dus niet zijn dankbaarheid betonen en minder van hem houden dan wanneer hij door hem genezen was. Maar als hij te weten komt aan welk gevaar hij ontsnapt is, zou hij dan niet nog meer van zijn vader houden?

Nou, ik ben dus dat kind, degene naar wie de vooruitziende liefde van een Vader uitgaat die zijn Woord niet gezonden heeft om rechtvaardigen te verlossen, maar zondaars. Hij wil dat ik van Hem houd omdat Hij me niet veel, maar alles heeft vergeven. Hij heeft niet gewacht tot ik veel van Hem ging houden zoals de heilige Maria Magdalena, maar Hij wilde dat ik wist hoe Hij van me gehouden had met een onuitsprekelijke vooruitziende liefde; daardoor houd ik nu uitzinnig veel van Hem." A 38v

26 februari

eerste zondag in de veertigdagentijd

in de woestijn

“Gebed en offer, daarin ligt heel mijn kracht. Dat zijn de onoverwinnelijke wapens die Jezus mij heeft gegeven. Zij kunnen de zielen veel beter raken dan woorden, dat heb ik heel vaak ondervonden.” C 24v

WOORD VAN GOD

"In die tijd werd Jezus door de Geest naar de woestijn gevoerd om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij honger. Nu trad de verleider op Hem toe en sprak: "Als Gij de Zoon van God zijt, beveel dan dat deze stenen hier in brood veranderen." Hij gaf ten antwoord: "Er staat geschreven: Niet van brood alleen leeft de mens, maar van elk woord dat komt uit de mond van God." Vervolgens nam de duivel Hem mee naar de heilige stad, plaatste Hem op de bovenbouw van een tempelpoort en sprak tot Hem: "Als Gij de Zoon van God zijt, werp U dan naar beneden, want er staat geschreven: "Aan zijn engelen zal Hij omtrent U een bevel geven, dat zij U op de handen nemen, opdat Ge uw voet niet zult stoten aan een steen." Jezus zei tot hem: "Er staat ook geschreven: "Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen." Ten slotte nam de duivel Hem mee naar een heel hoge berg, vanwaar hij Hem alle koninkrijken der wereld toonde in hun heerlijkheid. En hij zei: "Dat alles zal ik U geven, als Gij in aanbidding voor mij neervalt." Toen zei Jezus hem: "Weg, satan; er staat geschreven: "De Heer uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen." Nu liet de duivel Hem met rust en er kwamen engelen om Hem te dienen."

Mt. 4, 1-11

In de leer bij Theresia

"De heilige Paulus, Augustinus, Johannes van het Kruis, Thomas van Aquino, Franciscus, Dominicus en zovele andere beroemde vrienden van God hebben immers uit hun gebed die goddelijke wijsheid geput die de grootste genieën vermeld doet staan. Een geleerde heeft eens gezegd: "Geef me een hefboom en een steunpunt en ik zal de wereld optillen." Datgene wat Archimedes niet verkreeg, omdat zijn verzoek niet tot God gericht was en alleen een materieel perspectief voor ogen had, dat hebben de heiligen wel verkregen en in heel zijn volheid. De Almachtige heeft hen als steunpunt Hemzelf en Hem alleen gegeven. Hun hefboom was het gebed dat een liefdesvuur ontsteken doet en zo is het hen gelukt de wereld te verheffen; zo verheffen de heiligen die hierbeneden strijden de wereld, en tot aan het einde van de wereld zullen de toekomstige heiligen de wereld verheffen." C 36v

27 februari

maandag in de eerste week van de veertigdagentijd

dorst naar liefde

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen vóór Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger, en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst, en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling, en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek, en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis, en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan. En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger, en gij hebt Mij niet te eten gegeven, Ik had dorst, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt, en hebt Mij niet gekleed; Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken. Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig of als vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd? Daarop zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: Al wat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan hebt gij ook voor Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwig leven."

Mt. 25, 31-46

Levensverhaal

In het nieuwe huis in Lisieux ontdekt Theresia, die nu viereneenhalf jaar is, de stilte. Geen drukke straat meer voor het huis. De zaak is verkocht, dus geen kantwerksters meer over de vloer, weinig visites. Ze geniet van de grote tuin, de bloemen, de kippen, van de natuur tijdens de wandelingen met haar geliefde vader, die vervroegd op pensioen is gegaan. Zonder te weten wat mediteren was, waren haar gedachten op dat moment al heel diep en gaf haar ziel zich over aan echt gebed, zal ze later in haar autobiografie bevestigen.

In de leer bij Theresia

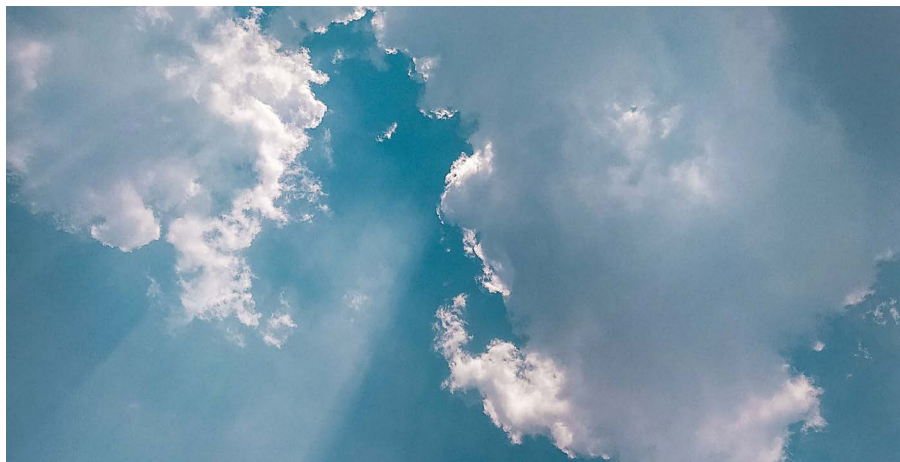
“Op een zondag keek ik naar een afbeelding van Jezus aan het kruis. Ik werd geraakt door het bloed dat uit een van zijn goddelijke handen druppelde. De gedachte dat dit bloed op de grond viel zonder dat iemand zich haastte het op te vangen, deed mij pijn. En ik besloot om in de geest aan de voet van het kruis te blijven staan om de goddelijke dauw op te vangen die ervan afdruppelde. Ik begreep dat ik die dauw meteen zou moeten uitgieten over de zielen. De roep van Jezus op het kruis weerklonk zonder ophouden in mijn hart: “Ik heb dorst!” Die woorden onstaken in mijn hart een ongekend vuur dat hevig brandde. Ik wilde mijn Welbeminde te drinken geven, en ik voelde mezelf verscheurd van dorst naar zielen. Toen waren het nog niet de zielen van priesters die me aantrokken, maar die van grote zondaars. Ik brandde van verlangen die zielen uit de eeuwige vlammen vandaan te trekken.” A45v

“Diezelfde God die verklaart dat Hij ons niet hoeft te zeggen wanneer Hij honger heeft, schrok er niet voor terug om wat water te vragen aan de Samaritaanse vrouw. Hij had dorst. Maar toen Hij zei “geef me te drinken”, vroeg de Schepper van het heelal zijn arme schepsel om liefde. Hij dorstte naar liefde. Meer dan ooit voel ik hoeveel dorst Jezus heeft; Hij ontmoet alleen ondankbare en onverschillige mensen onder de leerlingen van de wereld en onder zijn eigen leerlingen vindt Hij jammer genoeg maar weinig harten die zich onvoorwaardelijk aan Hem overgeven, die al de tederheid van zijn oneindige Liefde begrijpen.” M Iv

28 februari

dinsdag in de eerste week van de veertigdagentijd

Onze Vader die in de hemel zijt

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Als gij bidt gebruikt dan geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want deze menen dat zij door hun veelheid van woorden verhoring zullen vinden. Volgt hun voorbeeld dus niet na, want vóórdat gij Hem vraagt weet uw Vader wat gij nodig hebt. Gij moet daarom zo bidden: Onze Vader die in de hemel zijt, uw Naam worde geheiligd; uw Rijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven hebben aan onze schuldenaren. En leid ons niet in bekoring, maar behoed ons voor het kwaad. Want als gij aan de mensen hun fouten vergeeft zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar als gij niet vergeeft aan de mensen zal ook uw hemelse Vader uw fouten niet vergeven."

Mt. 6, 7-15

Levensverhaal

Na de dood van moeder Zélie Guérin neemt de oudste zus Marie het huishouden in handen. Pauline, die zestien is neemt de eerste jaren de schoolopleiding op zich van Theresia. Het gezin neemt ook een dienstmeisje in huis, Victoire. Acht jaar oud gaat ze met haar zus Céline en haar nichtjes Jeanne en Marie naar de school van de Bénédictinessen. Het valt haar moeilijk naar school te gaan. 's Avonds terug thuis in de Buissonnets kan ze weer ademhalen.

In de leer bij Theresia

"Hoe groot is de macht van het gebed! Je zou het kunnen vergelijken met een koningin die op ieder moment toegang heeft tot de koning en alles verkrijgen kan waar ze om vraagt. Om verhoord te worden hoef je niet in een boek een mooie formulering te lezen die speciaal voor die omstandigheden opgesteld is. Als het zo was, hoezeer zou ik dan te beklagen zijn! Buiten het getijdengebed om, dat ik niet waardig ben te reciteren, heb ik niet de moed me ertoe te zetten mooie gebeden in boeken op te zoeken. Ik krijg er hoofdpijn van; er zijn er zoveel! En verder zijn die gebeden allemaal even mooi. Ik kan ze niet allemaal opzeggen, maar ik weet ook niet welke ik kiezen moet. Ik doe net als de kleine kinderen die niet kunnen lezen. Ik zeg gewoon tegen de goede God wat ik zeggen wil zonder mooie zinnen te maken. Hij begrijpt me altijd. Voor mij is het gebed een opwelling van het hart, een eenvoudige blik naar de hemel, een kreet van dankbaarheid en liefde midden in een beproeving of bij vreugde. Kortom, het is iets groots, iets bovennatuurlijks dat mijn ziel verruimt en me verenigt met Jezus." G 25v

"Als mijn geest soms een zo grote dorheid doormaakt dat er geen enkele gedachte in me opkomt die me met de goede God verenigen kan, dan bid ik heel langzaam een onzevader en een weesgegroet. Dan vind ik die gebeden weer prachtig; het voedt mijn ziel zoveel meer dan wanneer ik er honderd heel haastig bid." G 26v

1 maart

woensdag in de eerste week van de veertigdagentijd

Jezus, Eeuwige Wijsheid

WOORD VAN GOD

"In die tijd, toen het volk samenstroomde begon Jezus te spreken: "Dit geslacht is een verdorven geslacht: het verlangt een teken; maar geen ander teken zal het gegeven worden dan het teken van Jona. Zoals namelijk Jona een teken werd voor de Ninevieten, zo zal ook de Mensenzoon het zijn voor dit geslacht. De koningin van het Zuiden zal bij het oordeel opstaan samen met de mensen van dit geslacht; en zij zal hen veroordelen, want zij kwam van het uiteinde der aarde om te luisteren naar de wijsheid van Salomo: welnu, hier is méér dan Salomo. De mensen van Nineve zullen bij het oordeel opstaan samen met dit geslacht en zij zullen het veroordelen, want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona: welnu, hier is méér dan Jona."

Lc. 11, 29-32

Levensverhaal

Na de dood van haar moeder had Pauline, de tweede oudste dochter van het gezin de opvoeding en het thuisonderwijs van Theresia op zich genomen. Ze had in haar echt een tweede moeder gevonden. Theresia had haar eens toevertrouwd dat ze kluizenaar wilde zijn en met haar een afgelegen woestijn in wilde trekken. Pauline antwoordde dat ze de dag zou afwachten dat Theresia groot genoeg was om er samen naartoe te trekken. In de zomer van 1882 hoort ze plots over het aanstaande vertrek van Pauline en haar intrede in de karmel van Lisieux. Het vertrek doet haar wereld instorten en luidt het begin in van een 'eigenaardige ziekte' die haar bijna een maand gevangen houdt. Toch is het moment van het vertrek ook het moment waarop ze haar eigen roeping mag ervaren.

In de leer bij Theresia

"Hoe zou ik de angst kunnen beschrijven die ik in mijn hart voelde. Ineens begreep ik wat het leven betekende. Tot dan toe had ik nog niet zo'n verdrietige kant van het leven gezien. Maar nu zag ik het leven in zijn realiteit voor me; het is een lijdensweg en je moet steeds van elkaar afscheid nemen. Ik huilde bitter, want ik kende de vreugde van het offer nog niet. Ik was zwak, zo zwak dat ik het als een grote genade beschouw dat ik een beproeving, die zo mijn krachten te boven leek te gaan, toch heb kunnen doorstaan. Als mij heel voorzichtig van het vertrek van mijn lieve Pauline was verteld, had ik misschien niet zoveel geleden. Maar het bij toeval te moeten horen, dat was als een zwaard dat mijn ziel doorboorde.

Ik zal me altijd herinneren met hoeveel tederheid jij mij troostte, moeder. Je vertelde me daarna wat het leven in de karmel inhoudt en dat leek me zo mooi. Toen ik me alles wat je me verteld had nog eens voor de geest haalde, voelde ik dat de karmel die woestijn was waar de goede God wilde dat ook ik me verbergen zou. Ik voelde dat zo sterk dat er niet de minste twijfel in mijn hart was. Het was niet de droom van een kind dat zich mee laat slepen, maar de zekerheid van de roepstem van God. Ik wilde naar de karmel niet voor Pauline, maar voor Jezus alleen. Er waren heel veel gedachten in mij die je niet in woorden uit kunt drukken, maar ze lieten een diepe vrede in mijn ziel achter." A 25v

2 maart

donderdag in de eerste week van de veertigdagentijd

klopt
en er zal worden opengedaan

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Vraagt en u zal gegeven worden; zoekt en ge zult vinden; klopt en er zal worden opengedaan. Want al wie vraagt verkrijgt; wie zoekt vindt en voor wie klopt doet men open. Of is er wel iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven als hij om brood vraagt? Of een slang wanneer hij vraagt om een vis? Als gij dus, ofschoon gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal dan uw Vader die in de hemel is het goede geven aan wie Hem daarom vragen. Alles wat gij wilt dat de mensen voor u doen, doet dat ook voor hen. Dat is Wet en Profeten."

Mt. 7, 7-12

Levensverhaal

Nadat Pauline haar alles had verteld over het leven in de karmel, voelde Theresia met grote zekerheid dat God haar riep om Pauline te volgen. Ze vertrouwde haar geheim toe aan Pauline en bij een bezoek aan de karmel sprak ze er ook over met de overste, moeder Marie van Gonzaga. Deze geloofde in haar roeping, maar zei dat ze moest wachten tot ze zestien werd. Er zou nog op vele deuren moeten geklopt worden alvorens Theresia toestemming zal krijgen om op de leeftijd van vijftien jaar in te treden in de karmel. Het intreden van Pauline haalt de oude wonde van het verlies van haar moeder weer open. Theresia heeft voortdurende hoofdpijn, verliest haar eetlust, slaapt slecht. De situatie wordt uitzichtloos als Theresia aanvallen krijgt waarbij ze lijkt flauw te vallen of ijt.

In de leer bij Theresia

"Omdat er voor de arme kleine Thérèse geen enkele aardse hulp te vinden was, wendde ook zij zich tot haar hemelse Moeder. Met heel haar hart bad ze Maria dat zij toch eindelijk medelijden met haar zou hebben. Plotseling scheen me de Maagd Maria zo mooi toe, zo mooi. Ik had nog nooit zo iets moois gezien. Haar gezicht ademde een onuitsprekelijke goedheid en tederheid. Maar wat mij tot in het diepst van mijn ziel raakte, was de "allerliefste glimlach van de Maagd Maria". Al mijn verdriet verdween, twee dikke tranen welden op in mijn ogen en liepen langzaam over mijn wangen. Maar dat waren tranen van een onvermengd geluk. "O", zo dacht ik, "de Maagd Maria heeft naar mij geglimlacht. Wat ben ik gelukkig! Maar ik zal het nooit tegen iemand zeggen, want dan zal mijn geluk verdwijnen". Zonder dat het mij moeite kostte, sloeg ik mijn ogen neer en ik zag Marie mij vol liefde aankijken. Ze leek aangedaan te zijn en te kunnen raden welke gunst de Maagd Maria mij verleend had. Ja, ik heb echt aan haar, aan haar ontroerende gebed, de genade van de glimlach van de Koningin des hemels te danken. Toen ze mijn blik zo strak op de Maagd Maria gericht zag, zei ze bij zichzelf: "Thérèse is genezen!" Ja, het bloempje zou opnieuw ten leven geboren worden. De lichtstraal die haar verwarmd had, zou zijn weldaden blijven geven. Hij verrichtte zijn werk niet in één klap, maar heel voorzichtig en heel zachtjes richtte hij zijn bloempje op. Hij sterkte haar zozeer dat ze vijf jaar later tot volle wasdom zou komen op de vruchtbare berg van de karmel."A 30v

3 maart

vrijdag in de eerste week van de veertigdagentijd

ga u verzoenen

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Als uw gerechtigheid die van de schriftgeleerden en Farizeeën niet ver overtreft, zult gij zeker niet binnengaan in het Rijk der hemelen. Gij hebt gehoord dat tot onze voorouders is gezegd: Gij zult niet doden. Wie doodt zal strafbaar zijn voor het gerecht. Maar Ik zeg u: Al wie vertoornd is op zijn broeder, zal strafbaar zijn voor het gerecht. En wie tot zijn broeder zegt: raka, zal strafbaar zijn voor het Sanhedrin; en wie zegt: dwaas, zal strafbaar zijn met het vuur van de hel. Als gij uw gave komt brengen naar het altaar en daar schiet u te binnen dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan uw gave voor het altaar achter, ga u eerst met uw broeder verzoenen en kom dan terug om uw gave aan te bieden. Haast u het eens te worden met uw tegenpartij zolang ge nog met hem onderweg zijt; anders zou uw tegenpartij u wel eens aan de rechter kunnen overleveren, en de rechter u aan de gerechtsdienaar, en zoudt gij in de gevangenis worden geworpen. Voorwaar, Ik zeg u, ge zult daar niet uitkomen voordat ge tot de laatste penning hebt betaald."

Mt. 5, 20-26

Levensverhaal

Het intrede van Pauline in de karmel had de kleine Theresia gebroken achtergelaten. Haar wonderbare genezing richt haar voetje bij voetje weer op. Tijdens de jaren die volgen zal ze innerlijk blijven worstelen met schuldgevoelens en gevoelens van twijfel en schaamte. Het moment van haar eerste communie kondigde zich aan. Theresia was op dat moment elf jaar oud. De eerste communie werd voorbereid met een retraite van enkele dagen met overnachting op het internaat van de abdijschool. Korte tijd na haar eerste communie volgde het vormsel.

In de leer bij Theresia

"Op de vooravond van de grote dag kreeg ik voor de tweede keer de absolutie. Mijn algemene biecht liet een grote vrede achter in mijn ziel. De goede God stond niet toe dat ook maar het kleinste wolkje die vrede kwam verstoren. 's Middags vroeg ik vergeving aan de hele familie die me op kwam zoeken. Maar ik kon alleen onder tranen spreken, zo ontroerd was ik. Pauline was er niet bij. Toch voelde ik dat ze in haar hart dicht bij me was." (...)

"Eindelijk brak dan die mooie dag onder de dagen aan. De kleinste details van deze hemelse dag staan als onuitsprekelijke herinneringen in mijn ziel gegrift."(...)

"Hoe teder was de eerste kus die Jezus aan mijn ziel gaf! Het was een liefdeskus; ik voelde me bemind. En ik zei op mijn beurt: "Ik bemin U, ik schenk me aan U voor altijd." Er waren geen vragen, geen strijd, geen offers... Al sinds lange tijd hadden Jezus en de arme kleine Thérèse elkaar aangekeken en elkaar begrepen. Die dag was het geen blik meer, maar een vereniging. Ze waren niet meer twee: Thérèse was verdwenen zoals een waterdruppel verdwijnt in het hart van de oceaan. Er was alleen nog Jezus. Hij was de meester, de Koning. Thérèse had Hem immers gevraagd of Hij haar vrijheid af wilde nemen. Haar vrijheid schrok haar af; ze voelde zich zo zwak, zo kwetsbaar dat zij zich voor altijd wilde verenigen met de goddelijke Kracht." A35r

4 maart

zaterdag in de eerste week van de veertigdagentijd

bemin en bid

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Gij hebt gehoord dat er gezegd is: Gij zult uw naaste beminnen en uw vijand haten. Maar Ik zeg u: Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want als gij bemint die u beminnen, wat voor recht op loon hebt gij dan? Doen de tollenaars niet hetzelfde? En als gij alleen uw broeder groet, wat voor buitengewoons doet gij dan? Doen de heidenen dat ook niet? Weest dus volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is."

Mt. 5, 43-48

Levensverhaal

Na haar vormsel op 14 juni 1884 volgt voor Theresia een prachtige zomer. Ze krijgt van haar vader een mooie witte patrijshond, Tom, die haar vergezelt op haar wandelingen. Ze gaat op vakantie op het platteland op een tiental kilometer van Lisieux. Ze geniet met volle teugen van dit verblijf samen met haar tante en nicht Marie Guérin. In oktober herneemt de school. Ze heeft het nog steeds moeilijk om zich aan te passen aan de oudere en speelse klasgenootjes. Ze is ook nog steeds overdreven gevoelig, weent vlug en is ontroostbaar als ze eens geen onderscheiding haalt. Haar echte lijdensweg begint bij de retraite voor de hernieuwing van de doopgeloften.

In de leer bij Theresia

"Tijdens de retraite voor mijn tweede communie overviel mij echter de verschrikkelijke ziekte van scrupules. Je moet die marteling zelf doorgemaakt hebben om die goed te kunnen begrijpen. Ik zou niet uit kunnen drukken wat ik anderhalf jaar lang te lijden had. Alles wat ik dacht of deed bracht me in verwarring. Ik had alleen rust als ik dat alles uitsprak tegenover Marie. Dat kostte me veel, want ik voelde me ook verplicht de onzinnige gedachten te noemen die ik over haar had. Zodra ik mijn last neergeworpen had, proefde ik een moment rust. Maar die vrede ging bliksemsnel voorbij en al snel begon mijn marteling opnieuw. Wat een geduld moet Marie opgebracht hebben om naar mij te luisteren zonder ooit haar verveling te laten merken. 's Avonds, als ik nog maar net terug was uit de abdij begon ze al met het krullen van mijn haar voor de volgende dag. Tijdens die sessie hield ik niet op te huilen en vertelde over mijn scrupules." A 39v

"Mijn te grote gevoeligheid maakte mij werkelijk onuitstaanbaar. Wanneer ik iemand die ik liefhad verdriet deed zonder dat te willen, hilde ik tranen met tuiten in plaats van erboven proberen te staan en niet te huilen. Dat deed mijn schuld alleen maar toenemen. En als ik bijna over het eigenlijke verdriet heen was, moest ik huilen omdat ik gehuild had... Wat men ook zei, het hielp niets; het lukte me niet die vervelende tekortkoming te verbeteren. Ik snap niet hoe ik me koesterde met de gedachte in te treden in de karmel; ik was de luiers van de babytijd nog niet eens ontgroeid!" A44v

5 maart

tweede zondag in de veertigdagentijd

**zijn gelaat
stralend als de zon**

“Het bloempje dat overgebracht was naar de karmelberg zou ontluiken in de schaduw van het kruis. Jezus’ tranen en bloed waren als de dauw en het aanbiddelijk Aanschijn, dat onder tranen verborgen is, was haar zon.”

A 71 r

WOORD VAN GOD

"In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg, waar zij alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd, zijn gelaat begon te stralen als de zon en zijn kleed werd glanzend als het licht. Opeens verschenen hun Mozes en Elia, die zich met Hem onderhielden. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: "Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als Gij wilt zal ik hier drie tenten opslaan, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia." Nog had hij niet uitgesproken of een lichtende wolk overschaduwde hen en uit de wolk klonk een stem "Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, in wie Ik mijn welbehagen heb gesteld; luistert naar Hem." Op het horen daarvan wierpen de leerlingen zich ter aarde neer, aangegrepen door een hevige vrees. Maar Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: "Staat op, en weest niet bang." Toen zij hun ogen opsloegen zagen zij niemand meer dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg gelastte Jezus hun: "Spreekt met niemand over wat ge hebt aanschouwd voordat de Mensenzoon uit de doden is opgestaan."

Mt. 17, 1-9

"Ik begreep wat de echte glorie is. Hij wiens koninkrijk niet van deze wereld is, liet me zien dat de ware wijsheid erin bestaat 'vergeten te willen worden en voor niets geteld, je vreugde te willen vinden in het vergeten van jezelf'. Net als Jezus wilde ik dat 'mijn gezicht echt verborgen was, dat niemand op aarde me herkende'. Ik dorstte ernaar te mogen lijden en vergeten te worden." A 71r

"Jezus brandt van liefde voor ons. Zie naar zijn aanbiddelijk gelaat! Zie naar die uitgedoofde en neergeslagen ogen! Zie naar die wonden. Zie Jezus recht in het gelaat. Daar zal je zien hoeveel Hij van ons houdt." BR 87

"Doe open, mijn zuster, mijn bruid, want mijn gelaat is vol dauw en mijn haren zijn vochtig van de nacht," zo spreekt Jezus tot de ziel als Hij verlaten is en vergeten wordt! Céline, vergeten worden, ik geloof dat dat Hem het meeste pijn doet!" BR 108

6 maart

maandag in de tweede week van de veertigdagentijd

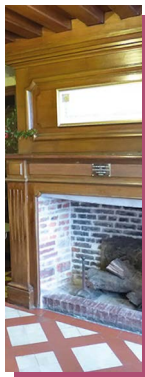
**een goede, geschudde,
overlopende maat**

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Weest barmhartig zoals uw Vader barmhartig is. Oordeelt niet, dan zult ge niet geoordeeld worden. Veroordeelt niet, dan zult ge niet veroordeeld worden. Spreekt vrij en ge zult vrijgesproken worden. Geeft en u zal gegeven worden; een goede, gestampte, geschudde en overlopende maat zal men u in de schoot storten. De maat die gij gebruikt zal men ook voor u gebruiken."

Lc. 6, 36-38

Levensverhaal

Als ook haar oudste zus Marie intreedt in de karmel van Lisieux, kan Theresia zich enkel nog wenden naar de hemel. Er was een wonder nodig om Theresia in één moment volwassen te laten worden. Dat wonder deed zich voor op Kerstdag van het jaar 1886.

In de leer bij Theresia

“Toen ik bij de Buissonnets aankwam, verheugde ik me er al op mijn schoentjes uit de haard te pakken. (...)

Papa vond het fijn mij zo gelukkig te zien en mijn vreugdekreten te horen bij elk cadeautje dat ik uit de betoverde schoentjes haalde. De uitgelatenheid van mijn koning verhoogde mijn geluk enorm, maar Jezus, die mij wilde laten zien dat ik de onvolmaaktheden van de kinderjaren af moest leggen, nam mij ook mijn onschuldige vreugden af. Hij stond toe dat papa, die moe was van de nachtmis, een beetje geërgerd was toen hij mijn schoentjes in de haard zag staan en deze woorden zei die mijn hart doorboorden: “Nou, gelukkig is dit het laatste jaar!” Ik ging toen gauw naar boven om mijn hoed af te zetten. Céline wist hoe gevoelig ik was en toen ze tranen in mijn ogen zag glinsteren, moest ook zij haast huilen, want ze hield veel van me en begreep waarom ik zo verdrietig was. “O Thérèse”, zei ze, “ga nou niet naar beneden. Het zal je zo’n verdriet doen als je nu meteen gaat kijken wat er in je schoenen zit. Maar Thérèse was niet meer dezelfde. Jezus had haar hart omgevormd. Ik slikte mijn tranen in en ging vlug de trap af. Ik probeerde het bonken van mijn hart een beetje te onderdrukken, pakte mijn schoenen en zette ze voor papa neer. Heel vrolijk haalde ik alle dingetjes eruit, met een gelukkige blik als van een koningin. Papa lachte; hij was ook weer vrolijk. Céline dacht dat ze droomde! Maar gelukkig was dit de blijde werkelijkheid. De kleine Thérèse had haar zielenkracht teruggevonden die ze verloren had toen ze vier en een half jaar was. Ze zou die nu voor altijd bewaren! In die nacht van licht begon de derde periode van mijn leven. De mooiste van allemaal en het meest gevuld met hemelse genaden. In één ogenblik deed Jezus wat mij in tien jaar niet gelukt was en Hij nam daarbij genoegen met mijn goede wil, die mij nooit ontbrak.” A 45r

7 maart

dinsdag in de tweede week van de veertigdagentijd

klein zijn

WOORD VAN GOD

"In die tijd sprak Jezus tot het volk en tot zijn leerlingen: "Op de leerstoel van Mozes hebben de schriftgeleerden en de Farizeeën plaats genomen. Doet en onderhoudt daarom alles wat zij u zeggen, maar handelt niet naar hun werken; want zelf handelen ze niet naar hun woorden. Zij maken bundels van zware, haast ondraaglijke lasten en leggen die de mensen op de schouders, maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken. Alles wat zij doen, doen zij om bij de mensen op te vallen; zij maken immers hun gebedsriemen breed en hun kwasten groot, ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden en de voornaamste zetels in de synagogen, ze laten zich graag groeten op de markt en willen door de mensen rabbi genoemd worden. Maar gij moet u geen rabbi laten noemen. Gij hebt maar één Meester en gij zijt allen broeders. En noemt niemand van u op aarde 'vader'; gij hebt maar één Vader, de hemelse. En laat u ook geen 'leraar' noemen; gij hebt maar één leraar, de Christus. Wie de grootste onder u is moet uw dienaar zijn. Alwie zichzelf verheft zal vernederd en wie zichzelf vernedert zal verheven worden."

Mt. 23, 1-12

Levensverhaal

Vanaf het moment van haar totale bekering met kerstmis was Theresia gelukkig. Nu ze door de genade bevrijd is van de gebreken en onvolmaaktheden van haar kindertijd begint ze, zoals ze het zelf noemt, 'de loop van een reus'. In het komende jaar ontwikkelt ze zich op elk vlak. Niet alleen fysiek, maar ook affectief. Bevrijd van haar scrupules kent ze ook een sterke verstandelijke ontwikkeling. Ze interesseert zich voor geschiedenis en wetenschap en volgt tekenles bij haar zus Céline. Het is ook het moment dat haar karmelroeping zich verdiept en dat er in haar ziel het vuur ontvlamt dat haar hele leven zal branden om Jezus' dorst op het kruis te lessen door te bidden en te offeren voor de grote zondaars.

In de leer bij Theresia

"Om mijn ijver op te wekken liet de goede God mij zien dat mijn verlangens Hem aangenaam waren. Ik hoorde vertellen over een groot misdadiger (Pranzini) die net ter dood veroordeeld was voor vreselijke misdaden. En alles wees erop dat hij zou sterven zonder berouw te hebben gehad. Ik wilde tot elke prijs voorkomen dat hij naar de hel zou gaan. (...) Mijn gebed werd letterlijk verhoord! (...) Pranzini had niet gebiecht. Hij was het schavot opgegaan en maakte zich al klaar zijn hoofd in het afgrijselijke gat te steken, toen hij, gegrepen door een plotselinge ingeving, zich omkeerde en het kruis kuste dat de priester hem voorhield. Drie keer kuste hij de heilige wonden! Daarna zou zijn ziel het barmhartige vonnis ontvangen van Hem die verklaart dat er in de hemel meer vreugde zal zijn over één zondaar die zich bekeert dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben! Ik had het gevraagde 'teken' verkregen en dat teken herinnerde heel precies aan de genaden die Jezus mij verleend had om mij aan te trekken tot het gebed voor de zondaars. (...) Sinds die unieke genade nam mijn verlangen om zielen te redden iedere dag toe. Het was alsof ik Jezus tegen me hoorde zeggen, zoals tegen de Samaritaanse vrouw: "Geef me te drinken!" Het was een echte uitwisseling van liefde. Aan de zielen gaf ik het bloed van Jezus en aan Jezus bood ik diezelfde zielen weer aan die zich gelaafd hadden aan zijn goddelijke dauw. Het leek me dat ik zo zijn dorst leste." A46v

8 maart

woensdag in de tweede week van de veertigdagentijd

dienaar zijn

WOORD VAN GOD

"Toen Jezus van plan was naar Jeruzalem te gaan nam Hij de twaalf apart en onderweg sprak Hij tot hen: "Wij gaan nu naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon aan de hogepriesters en schriftgeleerden zal worden overgeleverd. Zij zullen Hem ter dood veroordelen en aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten, te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij verrijzen." Toentertijd trad de moeder van de zonen van Zebedeus samen met hen op Jezus toe en wierp zich voor zijn voeten om Hem iets te vragen. Hij sprak tot haar: "Wat verlangt ge?" Zij antwoordde Hem: "Laat deze twee jongens van mij in uw Koninkrijk zitten, één aan uw rechter- en één aan uw linkerhand." Maar Jezus antwoordde: "Gij weet niet wat ge vraagt. Zijt gij in staat de beker te drinken die Ik ga drinken?" Zij zeiden hem: "Ja, dat kunnen wij." Hij sprak: "Inderdaad, mijn beker zult gij drinken, maar het is niet aan Mij u te doen zitten aan mijn rechter- of linkerhand, omdat alleen zij dit verkrijgen voor wie mijn Vader dit heeft bereid." Toen de tien anderen dit hoorden werden zij kwaad op de beide broers. Jezus echter riep hen bij zich en sprak: "Gij weet dat de heersers der volkeren hen met ijzeren vuist regeren en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen. Dit mag bij u niet het geval zijn; wie onder u groot wil worden moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn moet slaaf van u wezen, zoals ook de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen."

Mt. 20, 17-28

Levensverhaal

Dat 'eerste kind' dat de Heer aan Theresia heeft gegeven maakt dat Theresia de roepstem om in te treden in de Karmel als heel dringend ervaart. Het eerste wat ze onderneemt is de toestemming van haar vader vragen. Ze kiest hiervoor de dag van Pinksteren. Op dat moment zijn de twee oudste zussen reeds ingetreden in de karmel van Lisieux en heeft de derde zus Léonie, na een poging bij de Clarissen, haar vader gevraagd om te mogen intreden in de Visitatie van Caen.

In de leer bij Theresia

"Hij was op de rand van de regenput gaan zitten en met gevouwen handen keek hij daar naar de wonderen van de natuur. De zon, waarvan de gloed in kracht was afgenomen, gaf de toppen van de hoge bomen een gouden kleur, de vogeltjes zongen er vrolijk hun avondgebed. Over papa's mooie gezicht lag een hemelse uitdrukking. Ik voelde dat zijn hart overspoeld werd door vrede. Zonder iets te zeggen ging ik naast hem zitten. Mijn ogen waren al nat van tranen. Hij keek me vol tederheid aan, pakte mijn hoofd vast en drukte het tegen zijn hart, terwijl hij zei: "Wat is er, koninginnetje van mij? Zeg het me eens." Toen stond hij op, alsof hij zijn eigen emoties wilde verbergen en hij begon langzaam te lopen met nog altijd mijn hoofd op zijn hart. Door mijn tranen heen vertrouwde ik hem toe dat ik ernaar verlangde in te treden in de karmel. Zijn tranen mengden zich met de mijne, maar hij zei geen woord om mij van mijn roeping af te brengen. Hij zei alleen dat ik nog wel erg jong was om zo'n belangrijke beslissing te nemen. Maar ik verdedigde mijn zaak zo goed, dat papa met zijn eenvoudige en rechtschapen natuur al gauw ervan overtuigd was dat mijn verlangen dat van God zelf was. In zijn diepe geloof riep hij uit dat de goede God hem een grote eer deed op deze wijze zijn kinderen te vragen. Onze wandeling duurde lang. Mijn hart was opgelucht vanwege de goedheid waarmee mijn onvergelijkelijke vader mijn vertrouwelijke mededelingen had ontvangen en het stortte zich zachtjes uit in zijn hart. Het leek alsof papa genoot van die rustige vreugde die het volbrachte offer nalaat. Hij sprak als een heilige tot mij." A 50r

9 maart

donderdag in de tweede week van de veertigdagentijd

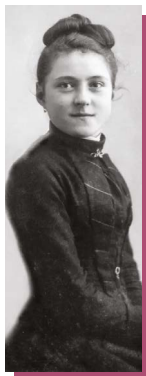
luisteren

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot de Farizeeën: "Er was eens een rijk man die in purper en fijn linnen gekleed ging en iedere dag uitbundig feest vierde, terwijl een arme, die Lazarus heette, met zweren overdekt voor de poort lag. Hij verlangde ernaar zijn honger te stillen met wat bij de rijkard van de tafel viel. Maar er kwamen alleen honden die zijn zweren likten. Nu gebeurde het dat de arme stierf en door de engelen in de schoot van Abraham werd gedragen. De rijke stierf ook en kreeg een eervolle begrafenis. In de onderwereld, ten prooi aan vele pijnen sloeg hij zijn ogen op en zag van verre Abraham en Lazarus in diens schoot. Toen riep hij uit: Vader Abraham, ontferm u over mij en geef Lazarus opdracht de top van zijn vinger in water te dopen en mijn tong daarmee te komen verfrissen, want ik word door de vlammen hier gefolterd. Maar Abraham antwoordde: Mijn zoon, herinner u hoe gij tijdens uw leven uw deel van het goede hebt gekregen en hoe op gelijke manier aan Lazarus het kwade ten deel viel; daarom ondervindt hij nu hier de vertroosting maar wordt gij gefolterd. Daarenboven gaapt er tussen ons en u voorgoed een wijde kloof, zodat er geen mogelijkheid bestaat, – zelfs als men het zou willen – van hier naar u te gaan, noch van daar naar ons te komen. De rijke zei: Dan vraag ik u, vader Abraham, dat gij hem naar het huis van mijn vader wilt sturen, want ik heb nog vijf broers; laat hij hen waarschuwen opdat zij niet eveneens in deze plaats van pijniging terecht komen. Maar Abraham sprak: Zij hebben Mozes en de profeten; laat ze naar hen luisteren. Maar hij zei: Och neen, vader Abraham! Maar als er een uit de doden naar hen toegaat, zullen ze zich bekeren. Hij echter sprak tot hem: Als ze naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen ze zich ook niet laten overreden als er iemand uit de doden opstaat."

Lc. 16, 19–31

Levensverhaal

Als Theresia zes maanden later ook haar oom Isidore over haar roeping vertelt bots ze op grote tegenstand. Na drie dagen van innerlijke dorheid krijgt ze, als door een wonder zijn toestemming. Maar ook de onverzettelijke houding van de rector van het karmelklooster moet overwonnen worden. Na een bezoek aan de bisschop van Bayeux, waarbij Theresia haar haren had opgestoken om er ouder uit te zien, belooft de bisschop erover met de rector te spreken en een antwoord te geven tijdens de bedevaart naar

Rome. Deze reis in het gezelschap van heel wat bisschoppen en priesters, waaraan vader Martin met zijn twee dochters, Theresia en Celine, zal deelnemen zal ongeveer een maand duren. Tijdens de reis heeft Theresia maar één voornemen: haar vraag voorleggen aan de Heilige Vader om op vijftienjarige leeftijd in te treden in de karmel van Lisieux.

In de leer bij Theresia

“Moeder, na zoveel genaden kan ik samen met de psalmist zingen: “Hoe goed is de Heer, zijn barmhartigheid is eeuwig.” Ik denk dat als alle schepselen dezelfde genaden kregen als ik, niemand meer bang zou zijn voor de goede God. Iedereen zou Hem uitzinnig beminnen en geen enkele ziel zou, uit liefde en niet uit angst, er ooit mee instemmen Hem verdriet te doen. Maar ik begrijp dat niet alle zielen op elkaar kunnen lijken. Er moeten verschillende families bestaan die elk een bepaalde volmaaktheid van de goede God bijzonder eren. Aan mij heeft Hij zijn oneindige Barmhartigheid geschonken en door haar heen kijk ik naar de andere goddelijke volmaakheden en aanbid ik die. Alle volmaakheden stralen voor mij dus van liefde. Zelfs de Rechtvaardigheid en die misschien nog wel meer dan de andere is voor mij met liefde bekleed. Hoe heerlijk te bedenken dat God rechtvaardig is, dat wil zeggen dat Hij rekening houdt met onze zwakheden. Onze zwakke natuur is Hem volmaakt bekend. Waar zou ik dan nog bang voor zijn? De God die oneindig rechtvaardig is en die met zoveel goedheid alle zonden van de verloren zoon vergeven wilde, zou Hij niet rechtvaardig zijn tegenover mij die “altijd bij Hem ben?” A 83v

10 maart

vrijdag in de tweede week van de veertigdagentijd

vruchten voortbrengen

WOORD VAN GOD

"In die tijd sprak Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk: "Luistert naar een andere gelijkenis: Er was eens een landeigenaar die een wijngaard aanlegde; hij zette er een heining omheen, hakte een wijnpers erin uit en bouwde een wachttoren. Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde. Toen de tijd van de oogst gekomen was, zond hij zijn dienaars naar de wijnbouwers om de opbrengst in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaars vast. Zij mishandelden de een, doodden de ander en stenigden een derde. Daarop zond hij andere dienaars, talrijker dan de eersten; maar zij behandelden hen op dezelfde manier. Tenslotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, in de veronderstelling dat zij zijn zoon wel zouden ontzien. Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; vooruit, laten we hem vermoorden en ons zijn erfenis toeëigenen. Ze grepen hem vast, wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem. Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt, wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?" Ze antwoordden Hem: "Hij zal die ellendelingen een ellendige dood doen sterven en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten, die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen." Toen sprak Jezus tot hen: "Hebt gij nooit in de Schrift gelezen: De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd is juist de hoeksteen geworden. Op last van de Heer is dat gebeurd en het is wonderbaar in onze ogen. Daarom zeg Ik u: het Rijk Gods zal u ontnomen worden en gegeven aan een volk dat wel de vruchten daarvan opbrengt." Toen de hogepriesters en Farizeeën zijn gelijkenissen gehoord hadden begrepen ze dat Hij over hen sprak. Zij zonnen dus op een middel om zich van Hem meester te maken maar ze waren bang voor het volk omdat men Hem voor een profeet hield."

Mt. 21, 33-43.45-46

Levensverhaal

De reis door Italië naar Rome zal voor de vorming en de roeping van Theresia van grote betekenis zijn. Voor een meisje van haar leeftijd in die tijd was het een uitzonderlijke ervaring. Ze maakt kennis met andere streken, indrukwekkende steden zoals Milaan, Venetië, Padua en Bologna. Ze leert heel wat over de geschiedenis en de kunstschaten en ook over de heiligen die op deze plaatsen hebben geleefd. Er gaat een hele wereld voor haar open. Ze getuigt zelf dat deze reis haar meer heeft geleerd dan vele jaren studie. Wat het hoogtepunt had moeten worden, de audiëntie met de paus wordt haar grootste teleurstelling. Twee erewachten begeleiden haar in tranen naar de uitgang. De aardse schoonheden van de reis kunnen haar niet bekoren, Theresia verlangt er vurig naar deze voor altijd achter te laten voor het heil van de zielen.

In de leer bij Theresia

“Mijn tweede ervaring houdt verband met de priesters. Ik had hen nooit van dichtbij meegemaakt en kon niet begrijpen waarom dit het voornaamste doel van de hervorming van de karmel was. Voor zondaars bidden vond ik heel mooi, maar bidden voor de zielen van priesters, dat vond ik vreemd; die waren in mijn ogen zuiverder dan kristal. In Italië heb ik mijn roeping begrepen. Ik ben niet te ver gaan zoeken om zoiets nuttigs te weten te komen. Een maand lang leefde ik samen met veel heilige priesters en ik zag dat ze, al zijn ze in hun zo grote waardigheid verheven boven de engelen, toch zwakke en broze mensen blijven. Als heilige priesters, die door Jezus in het evangelie “het zout der aarde” genoemd worden, door hun gedrag laten merken dat ze gebed hard nodig hebben, hoe zal het dan zijn met hen die lauw zijn? Maar heeft Jezus er niet aan toegevoegd: “Als het zout zijn smaak verliest, waarmee moet men dan zouten?”

Moeder, wat een mooie roeping om te mogen zorgen voor het zout dat voor de zielen bestemd is! Dat is de roeping van de karmel. Het enige doel van ons gebed en van onze offers is om apostel te zijn van de apostelen. Voor hen bidden terwijl zij het evangelie brengen aan de zielen door hun woord en vooral door hun voorbeeld.” A 36r

11 maart

zaterdag in de tweede week van de veertigdagentijd

vertrouwen en liefde

WOORD VAN GOD

"In die tijd kwamen telkens weer tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de schriftgeleerden morden daarover en zeiden: "Die man ontvangt zondaars en eet met hen." Hij hield hun deze gelijkenis voor. "Een man had twee zonen. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader. Vader geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land die hem het veld in stuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u;

ik ben niet meer waard uw zoon te heten maar neem mij aan als een van uw dagloners. Hij ging dus op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem al in de verte aankomen en hij werd door medelijden bewogen; hij snelde op hem toe viel hem om de hals en kuste hem hartelijk. Maar de zoon zei tot hem: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Doch de vader gelastte zijn knechten: Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan, steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan. Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden. Ze begonnen dus feest te vieren. Intussen was zijn oudste zoon op het land. Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechten en vroeg wat dat te betekenen had. Deze antwoordde: Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen. Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong gaf hij zijn vader ten antwoord: Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden, toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven om eens met mijn vrienden feest te vieren. En nu die zoon van u is gekomen die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen, hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten. Toen antwoordde de vader: Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is is ook van jou. Maar er moet feest en vrolijkheid zijn, omdat die broer van je dood was en levend is geworden, verloren was en is teruggevonden."

Lc. 15, 1-3.11-32

In de leer bij Theresia

"Ik hoef maar een blik te werpen op het evangelie en ik adem al direct de heerlijke geuren van Jezus' leven in en weet welke kant ik oprennen moet. Ik snel niet vooruit naar de eerste, maar naar de laatste plaats. Ik ga niet met de Farizeeër vooraan staan, maar herhaal vol vertrouwen het nederige gebed van de tollenaar. In mijn gedrag volg ik Magdalena na; haar verbazingwekkende, of liever, haar verliefde stoutmoedigheid die het hart van Jezus wist te stelen, trekt me aan. Ik voel dat ik, zelfs als ik alle zonden op mijn geweten had die je maar begaan kunt, me in de armen van Jezus zou werpen met een door berouw vermorzeld hart. Ik weet hoezeer Hij de verloren zoon liefheeft die weer bij Hem terugkomt. Het is niet omdat de goede God mijn ziel in zijn voorkomende barmhartigheid voor een doodzonde heeft bewaard dat ik me tot Hem verhef in vertrouwen en liefde." C 37r

12 maart

derde zondag in de veertigdagentijd

geef mij te drinken

“Hij heeft zo een behoefte aan liefde en Hij lijdt zo een dorst dat Hij van ons het druppeltje water verwacht dat Hem kan verfrissen. Ach, laten wij Hem dat geven zonder te tellen. Eens komt de dag dat Hij zeggen zal: “Nu is het mijn beurt”. BR 107

WOORD VAN GOD

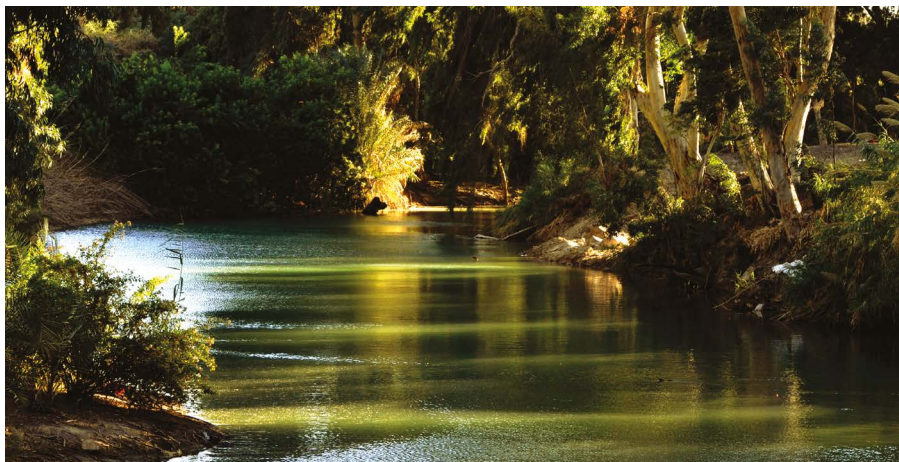
In die tijd kwam Jezus in een stad van Samaria, Sichar genaamd, dichtbij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef had gegeven. Daar bevond zich de bron van Jakob en vermoeid van de tocht ging Jezus zo maar bij deze bron zitten. Het was rond het middaguur. Toen een vrouw uit Samaria water kwam putten, zei Jezus tot haar: "Geef Mij te drinken." De leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om levensmiddelen te kopen. De Samaritaanse zei tot Hem: "Hoe kunt Gij als Jood nu te drinken vragen aan mij, een Samaritaanse?" – Joden namelijk onderhouden geen betrekkingen met de Samaritanen. – Jezus gaf ten antwoord: "Als ge enig begrip hadt van de gave Gods en als ge wist wie het is, die u zegt: Geef Mij te drinken, zoudt ge het aan Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water hebben gegeven." Daarop zei de vrouw tot Hem: "Heer, Ge hebt niet eens een emmer en de put is diep waar haalt Ge dan dat levende water vandaan? Zijt Ge soms groter dan onze vader Jakob die ons de put gaf en er met zijn zonen en zijn vee uit dronk?" Jezus antwoordde haar: "Iedereen die van dit water drinkt, krijgt weer dorst, maar wie van het water drinkt dat Ik hem zal geven, krijgt in eeuwigheid geen dorst meer; integendeel, het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een waterbron worden, opborrelend tot eeuwig leven." Hierop zei de vrouw tot Hem: "Heer, geef mij van dat water, zodat ik geen dorst meer krijg en hier niet meer moet komen om te putten. Ik zie dat Gij een profeet zijt. Onze vaders aanbaden op die berg daar, en gij, Joden, zegt dat in Jeruzalem de plaats is waar men aanbidden moet." "Geloof Mij, vrouw", zei Jezus haar, "er komt een uur dat gij noch op die berg noch in Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Gij aanbidt wat gij niet kent; wij aanbidden wat wij kennen, omdat het heil uit de Joden komt. Maar er zal een uur komen, ja het is er al, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid. De Vader toch zoekt mensen die Hem zo aanbidden. God is geest, en wie Hem aanbidden, moeten Hem in geest en waarheid aanbidden." De vrouw zei Hem: "Ik weet dat de Messias – dat wil zeggen: de Gezalfde – komt, en wanneer Die komt zal Hij ons alles verkondigen." Jezus zei tot haar: "Dat ben Ik, die met u spreek." Vele Samaritanen uit de stad geloofden in Hem. Toen dus de Samaritanen bij Hem gekomen waren, verzochten zij Hem bij hen te blijven. Hij bleef er dan ook twee dagen en door zijn woord kwamen er nog veel meer tot het geloof. Tot de vrouw zeiden ze: "Niet langer geloven wij om wat gij gezegd hebt, want wij hebben Hem zelf gehoord en wij weten, dat Deze werkelijk de redder van de wereld is."

Joh. 4, 5-42

13 maart

maandag in de derde week van de veertigdagentijd

gereinigd

WOORD VAN GOD

"Toen Jezus in Nazaret kwam, zei hij tot het volk in de synagoge: "Voorwaar, Ik zeg u: geen profeet wordt aanvaard in zijn eigen vaderstad. En het is waar wat Ik u zeg: in de tijd van Elia immers, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef en een grote hongersnood uitbrak over het hele land, waren er veel weduwen in Israël; toch werd Elia tot niemand van haar gezonden dan tot een weduwe te Sarepta, in het gebied van Sidon. En in de tijd van de profeet Elisa waren er vele melaatsen in Israël; toch werd niemand van hen gereinigd, behalve de Syriër Naäman." Toen ze dit hoorden, werden allen die in de synagoge waren woedend. Ze sprongen overeind, joegen Hem de stad uit en dreven Hem voort tot aan de steile rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem daar in de afgrond te storten. Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok."

Lc. 4, 24-30

Levensverhaal

Na de audiëntie met de paus voelt Theresia zich kapot vanbinnen. Ze vertrouwt op Gods kracht om deze nieuwe beproeving te doorstaan. Ze hoopt nog steeds een jaar na de genade van kerstmis te mogen intreden. De karmelgemeenschap dringt aan bij de rector en er vertrekt nog een laatste brief naar de bisschop. De dag van Kerstmis gaat voorbij zonder een antwoord. Op 1 januari, de dag voor haar vijftiende verjaardag krijgt ze de toelating om in te treden. De priorin stelt de intrede echter uit tot na de harde tijd van de vasten. Uiteindelijk wordt de datum van haar vertrek vastgesteld: maandag 9 april, op het feest van Maria-Boodschap.

In de leer bij Theresia

"Op de ochtend van de grote dag wierp ik een laatste blik op de Buissonnets, dat liefelijke nestje van mijn jeugd dat ik nooit meer terug zou zien. Daarna vertrok ik aan de arm van mijn lieve koning om de karmelberg te gaan beklimmen. Net als de avond ervoor was de hele familie samen om de mis bij te wonen en te communie te gaan. Toen Jezus neergedaald was in de harten van mijn lieve familieleden, hoorde ik alleen gesnik om me heen. Ik was de enige die geen tranen vergoot, maar ik voelde mijn hart zo hard bonken dat ik dacht niet naar voren te kunnen lopen toen ons het teken werd gegeven dat we naar de slotdeur konden komen. (...) Zoals alle postulanten werd ik direct na mijn intrede naar het koor gebracht. Het was er donker omdat het heilig Sacrament uitgesteld was. Mijn blik werd het eerst getroffen door de ogen van onze heilige moeder Geneviève die op mij gericht waren. Ik bleef een moment op mijn knieën zitten om de goede God ervoor te danken dat ik de genade gekregen had een heilige te mogen kennen. Toen volgde ik onze moeder Marie van Gonzaga naar de verschillende plaatsen van de gemeenschap. Alles vond ik betoverend mooi. Ik waande me in de woestijn. Vooral onze kleine cel bekoorde me. Maar de vreugde die ik voelde was rustig; geen zuchtje beroerde het kalme water waar mijn kleine bootje op voer, geen wolkje kwam mijn azuurblauwe hemel verduisteren. Ik was volop beloond voor al mijn beproevingen. Met zoveel diepe vreugde herhaalde ik voor mezelf: "Voor altijd, altijd, ben ik hier!" A 69v

14 maart

dinsdag in de derde week van de veertigdagentijd

liefhebben zoals Jezus

WOORD VAN GOD

"In die tijd kwam Petrus naar Jezus toe en sprak: "Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet, hoe dikwijls moet ik hem dan vergeven? Tot zevenmaal toe?" Jezus antwoordde hem: "Neen zeg Ik u, niet tot zevenmaal toe maar tot zeventig maal zevenmaal. Daarom gelijkt het Rijk der hemelen op een koning die rekening en verantwoording wilde vragen aan zijn dienaren. Toen hij hiermee begon, bracht men iemand bij hem die tienduizend talenten schuldig was. Daar hij niets had om te betalen gaf de heer het bevel hem te verkopen met vrouw en kinderen en al wat hij bezat, om zo de schuld te vereffenen. De dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. De heer kreeg medelijden met die dienaar, liet hem gaan en schold hem de geleende som kwijt. Maar toen die dienaar buiten kwam, trof hij daar een andere dienaar die hem honderd denariën schuldig was; hij greep hem bij de keel en zei: Betaal wat je schuldig bent. De andere dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: Heb geduld met mij en ik zal u betalen. Maar hij weigerde, en liet hem zelfs in de gevangenis zetten totdat hij zijn schuld betaald zou hebben. Toen nu de overige dienaars zagen wat er gebeurd was, waren zij diep verontwaardigd en gingen hun heer alles vertellen. Daarop liet de heer hem roepen en sprak: Jij lelijke knecht, heel die schuld heb ik je kwijtgescholden omdat je mij erom gesmeekt hebt. Had jij dan ook geen medelijden moeten hebben met je mededienaar zoals ik met jou medelijden heb gehad En in toorn ontstoken leverde zijn heer hem over aan de beulen, totdat hij zijn hele schuld betaald zou hebben. Zo zal ook mijn hemelse Vader met ieder van u handelen die niet zijn broeder van harte vergiffenis schenkt."

Mt. 18, 21-35

Levensverhaal

Bij haar intrede in de karmel heeft God haar de genade gegeven geen enkele illusie te hebben over het leven dat ze er zal vinden. Ook al kent ze de gemeenschap met de zesentwintig religieuzen waaronder haar twee oudste zussen al zes jaar, ze wordt er niet het troetelkindje. Zes uur koorgebed, slechts twee maaltijden per dag zonder vlees, twee uur gemeenschappelijke recreatie, vijf uur handenarbeid. Geen verwarming in de winter. Stilte en eenzaamheid. Het contrast met haar leven in de Buissonnets is groot.

In de leer bij Theresia

“Toen ik deze woorden van Jezus overdacht, moeder, begreep ik hoezeer mijn liefde voor mijn medezusters onvolmaakt was. Ik zag dat ik hen niet liefhad zoals de goede God dat deed. Nu begrijp ik dat de volmaakte liefde voor de naaste erin bestaat de gebreken van de ander te verdragen, je niet over zijn zwakheid te verbazen en je te stichten aan de kleinste daden van deugd die je hem volbrengen ziet. Maar ik heb vooral begrepen dat naastenliefde niet diep in je hart opgesloten mag blijven. Jezus zei: “Niemand steekt een toorts aan om die onder de korenmaat te zetten; hij zet die op een kandelaar om al degenen die in huis zijn te verlichten.” Ik denk dat die toorts de liefde voor de naaste verbeeldt die niet alleen degenen verlichten en verblijden die je het meest dierbaar zijn, maar al degenen die in huis zijn, zonder iemand uit te sluiten. Maar toen Jezus zijn apostelen een nieuw gebod gaf, zijn eigen gebod, zoals Hij dat verderop noemt, zegt Hij niet langer dat ze hun naaste als zichzelf moeten beminnen, maar wel zoals Hij, Jezus, hen heeft liefgehad en zoals Hij hen beminnen zal tot het einde der tijden. Heer, ik weet dat U niet iets gebiedt dat onmogelijk is. U kent mijn zwakheid en onvolmaaktheid beter dan ikzelf. U weet wel dat ik nooit mijn zusters zo lief zal kunnen hebben zoals U hen liefheeft, tenzij U zelf, mijn Jezus, hen in mij bemint. Omdat U mij deze genade schenken wilde, heeft U een nieuw gebod gegeven. Hoezeer houd ik van dat gebod, want het geeft me de zekerheid dat het uw wil is in mij alle alle mensen lief te hebben die ik volgens uw gebod liefhebben moet.” C 12r

15 maart

woensdag in de derde week van de veertigdagentijd

mijn wil
Uw Wet

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Denkt niet dat Ik gekomen ben om Wet en Profeten op te heffen; Ik ben niet gekomen om op te heffen maar om de vervulling te brengen. Want voorwaar, Ik zeg u, eerder nog zullen hemel en aarde vergaan, dan dat één jota of haaltje vergaat uit de Wet, voordat alles geschied is. Wie dus een van die voorschriften, zelfs het geringste, opheft en zo de mensen leert, zal de geringste geacht worden in het Rijk der hemelen, maar wie ze onderhoudt en leert zal groot geacht worden in het Rijk der hemelen."

Mt. 5, 17-19

Levensverhaal

Het leven van Theresia als postulante is vooral verbonden met de vier zusters van het noviciaat onder leiding van de novicemeesteres, zuster Maria van de Engelen. Ze kijkt vooral op naar de priorin, moeder Maria van Gonzaga, die haar ondanks de vriendelijke gemoedelijkheid van voorheen, erg streng behandelt. Op 22 mei van haar eerste jaar in de karmel doet haar zus Marie haar professie. Volgens het gebruik kroont Theresia haar met rozen.

In de leer bij Theresia

"Mijn verstervingen (vóór mijn intrede in het klooster) bestonden in het breken van mijn wil, die altijd klaar stond om zich te doen gelden, in het inhouden van een antwoord, in het bewijzen van kleine diensten zonder mij daarop iets te laten voorstaan, niet met mijn rug ergens tegenaan te leunen als ik zat, enz." A 68v.

"Maar hoe zal het kleine kind zijn liefde tonen, want de liefde moet je bewijzen door daden? Welnu, het zal bloemen strooien (...). Zo zal mijn leven opbranden. Ik heb geen ander middel om Je mijn liefde te bewijzen dan bloemen te strooien, d.w.z. geen enkel klein offertje overslaan, geen blik, geen woord, profiteren van de kleinste dingen, en die verrichten uit liefde! Ik wil lijden uit liefde en zelfs genieten uit liefde. Op die manier zal ik bloemen strooien voor jouw troon. Ik zal er niet één in handen krijgen of ik zal ze ontbladeren voor Jou! En dan zal ik onder het bloemen strooien gaan zingen, hoe zou je kunnen huilen terwijl je zoiets vrolijks doet! Ik zal zingen, zelfs al zou ik mijn bloemen midden tussen de doornen moeten plukken en mijn zang zal des te melodieuzer klinken naarmate de doornen langer en scherper zullen zijn." B 4v

"Zo probeer ik als ik met een novice praat, dat te doen terwijl ik mijzelf wegcijfer. Ik vermijd haar vragen te stellen om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen. Als zij over iets interessants begint en daarna over iets vervelends zonder het eerste punt af te maken, dan pas ik er wel voor op om haar te herinneren aan dat eerste onderwerp dat zij heeft laten rusten, want ik geloof dat je helemaal niets goeds kan uitrichten wanneer je jezelf zoekt." C 32v

16 maart

donderdag in de derde week van de veertigdagentijd

iemand die sterker is

WOORD VAN GOD

“Eens dreef Jezus een duivel uit die stom was. Zodra de duivel was uitgevaren, kon de stomme weer spreken. De mensen stonden er verbaasd van. Maar enkelen van hen zeiden: “Door Beëlzebub, de vorst der duivels drijft Hij de duivels uit.” Anderen – om Hem op de proef te stellen – verlangden van Hem een teken uit de hemel. Maar Hij kende hun gedachten en sprak tot hen: “Elk rijk dat innerlijk verdeeld is vervalst tot een woestenij; het ene huis valt op het andere. Als nu ook de satan met zichzelf in strijd is, hoe kan zijn rijk dan standhouden? Ge zegt immers dat Ik door Beëlzebub de duivels uitdrijf. Als Ik door Beëlzebub de duivels uitdrijf, door wie drijven uw zonen ze dan uit? Daarom zullen zij uw rechters zijn. Maar als Ik door de vinger Gods de duivels uitdrijf, dan is inderdaad het Rijk Gods tot u gekomen. Wanneer een sterke, welbewapend, zijn huis en hof bewaakt, is zijn bezit veilig. Komt er echter iemand die sterker is dan hij en die hem overwint, dan rooft deze zijn volle uitrusting, waarop hij zijn vertrouwen stelde, en verdeelt wat hij bezit als buit. Wie niet met Mij is is tegen Mij, en wie niet met Mij bijeenbrengt, die verstrooit.”

Lc. 11, 14-23

Levensverhaal

Op het moment van de professie van Marie, de oudere zus van Theresia, preekt pater Pichon tot de karmelietessen. Dat geeft haar de gelegenheid hem te vragen om haar geestelijke leidsman te worden. Op dat moment was hij al de geestele raadsman van Marie en Céline. Ze heeft het moeilijk om over haar diepe leven te spreken. Het eerste gesprek gebeurt dan ook met tranen. Jarenlang ging Theresia gebukt onder scrupules en de vraag of ze zich haar ziekte had ingebeeld. De pater stelt haar volkomen gerust.

In de leer bij Theresia

"Toch sprak ik een algemene biecht, zoals ik nog nooit gedaan had. Aan het eind sprak de pater deze woorden, de meest troostrijke die mijn ziel ooit vernomen heeft: "In tegenwoordigheid van de goede God, van de heilige Maagd en van alle heiligen, verklaar ik dat u nog nooit een doodzonde hebt begaan." En daar voegde hij aan toe: "Zeg de goede God dank voor wat Hij voor u gedaan heeft, want als Hij u in de steek zou laten, zou u, in plaats van een kleine engel te zijn veranderen in een kleine duivel." A 70r "Ik herinner me een droom die ik op de leeftijd van vier jaar heb gehad en die een diepe indruk op mij gemaakt heeft. Op een nacht droomde ik dat ik naar buiten ging om alleen in de tuin te gaan wandelen. Toen ik onderaan de treden gekomen was die je op moest gaan om in de tuin te komen, stond ik plotseling als aan de grond genageld van schrik. Vóór mij, vlakbij het prieeltje, bevond zich een ton met kalk en op die ton dansten twee afgrijselijke duiveltjes en wel met een verrassend grote lenigheid ondanks de strijkijzers die ze aan hun voeten hadden. Plotseling richtten ze hun vlammeende ogen op mij en op hetzelfde moment – ze leken meer geschrokken te zijn dan ik – sprongen ze van de ton af en gingen zich verstoppen in de linnenkamer die daar tegenover is. (...) Waarschijnlijk is deze droom niet zo bijzonder, maar toch geloof ik dat de goede God gewild heeft dat ik me die droom zou herinneren. Hij wilde me zo laten zien dat een ziel, die in staat van genade is, niets van de duivel te vrezen heeft. Hij is immers zo laf, dat hij zelfs voor de blik van een kind op de vlucht slaat." A 10v

17 maart

vrijdag in de derde week van de veertigdagentijd

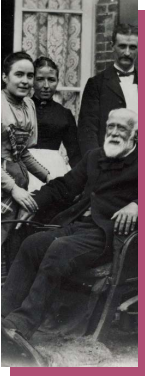
shema, hoor Israël

WOORD VAN GOD

"In die tijd trad een schriftgeleerde op Jezus toe en legde Hem de vraag voor: "Wat is het allereerste gebod?" Jezus antwoordde: "Het eerste is: Hoor, Israël! De Heer onze God is de enige Heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht. Het tweede is dit: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf. Er is geen ander gebod voornamer dan deze twee." Toen zei de schriftgeleerde tot Hem: "Juist Meester, terecht hebt Ge gezegd: Hij is de enige en er bestaat geen andere buiten Hem; en Hem beminnen met heel zijn hart, heel zijn verstand en heel zijn kracht en de naaste beminnen als zichzelf dat gaat boven alle brand- en slachtoffers." Omdat Jezus zag dat hij wijs gesproken had zei Hij hem: "Gij staat niet ver af van het Koninkrijk Gods." En niemand durfde Hem nog een vraag te stellen."

Mc. 12, 28b-34

Levensverhaal

Ongeveer een jaar voor het intrede van Theresia in de Karmel had haar vader de eerste verlamningsverschijnselen gekregen. Tijdens de reis naar Rome was hij ook snel moe en niet meer zo opgewekt. Omwille van een tweede aanval werd de inkleding van Theresia uitgesteld tot 10 januari. Tegen alle hoop in kon ze bij de inkledingsceremonie nog een laatste maal het slot verlaten om haar lieve vader te omhelzen. Hij had geweend van vreugde. Al zijn kinderen had hij aan de Heer gegeven, want ook Céline had hem reeds haar roeping toevertrouwd.

In de leer bij Theresia

"Ik weet niet of ik het al gehad heb over mijn liefde voor de sneeuw. Toen ik nog heel klein was, vond ik die witte kleur betoverend mooi. Een van de dingen die ik het leukst vond was door de sneeuw witte vlokken te wandelen. (...) Het was altijd mijn wens geweest dat op de dag van mijn inkleding de natuur net als ik gekleed zou zijn in het wit." A 72r

"Het eerste wat ik (na de inkleding) in de gang zag, was 'mijn kleine roze Jezus' die naar me glimlachte te midden van bloemen en lichtjes. En meteen daarna ging mijn blik naar de sneeuwvlokken. De binnenplaats was net zo wit als ik. Wat een attentie van Jezus! Hij kende de wensen van zijn kleine verloofde en schonk haar nu sneeuw. Welke sterveling, al is hij nog zo machtig, zou sneeuw uit de hemel kunnen doen vallen om zijn welbeminde voor zich in te nemen?" A72 v

"De 10de januari was een triomf voor mijn koning. Ik vergelijk die triomf met de intocht van Jezus in Jeruzalem op Palmzondag. Net als voor onze heilige Meester, werd zijn glorie van een dag gevolgd door smartelijk lijden. En dit lijden was er niet alleen voor hem. (...) Ik herinner me dat ik in de meimaand van 1888 op het moment van onze eerste beproevingen gezegd heb: "Ik heb veel te lijden, maar ik voel dat ik nog grotere beproevingen dragen kan." Maar ik dacht niet aan die welke nog zouden volgen. Ik wist niet dat op twaalf februari, een maand na mijn inkleding, onze lieve vader zou drinken uit de bitterste en vernederendste van alle kelken. Op die dag heb ik niet gezegd dat ik nog meer lijden kon! A 73r

18 maart

zaterdag in de derde week van de veertigdagentijd

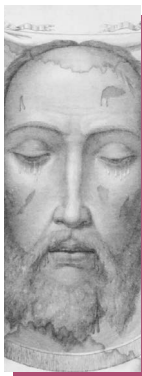
wie zich venedert zal verheven worden

WOORD VAN GOD

"In die tijd vertelde Jezus, met het oog op sommigen die, - overtuigd van eigen gerechtigheid - de anderen minachtten, de volgende gelijkenis. "Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden; de een was een Farizeeër en de andere een tollenaar. De Farizeeër stond met opgeheven hoofd en bad bij zichzelf als volgt: God, ik dank U dat ik niet zo ben als de rest van de mensen, rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als die tollenaar daar. Ik vast tweemaal per week en geef tienden van al mijn inkomsten. Maar de tollenaar bleef op een afstand en wilde zelfs niet zijn ogen opheffen naar de hemel; maar hij klopte zich op de borst en zei: God, wees mij, zondaar genadig. Ik zeg u: deze ging gerechtvaardigd naar huis en niet die andere; want alwie zich verheft zal vernederd, maar wie zich vernedert zal verheven worden."

Lc. 18, 9-14

Levensverhaal

De gebruikelijke termijn voor de professie wordt omwille van de jonge leeftijd van Theresia verlengd. Het Woord van God en de geschriften uit de karmeltraditie voeden haar ziel. Bij haar intrede had ze de naam Theresia van het Kind Jezus aangenomen. Tijdens de vernederende periode van de ziekte van haar vader ontdekt ze in de passages uit de profeet Jesaja over de lijdende Dienaar de kern van haar devotie tot het Heilig Aanschijn. Vanaf dan zal ze er naar verwijzen in haar kloosternaam. Haar vader wordt uiteindelijk omwille van zijn ziekte geïnterneerd in Caen.

In de leer bij Theresia

"Haar bed stond nog niet midden in de ziekenzaal, maar achter in een hoek. Om het feest van de volgende dag op 6 augustus, de Gedaanteverandering van Onze Heer te vieren, hadden wij de doek met het Heilig Aanschijn, waar zij zo van hield, uit het koor genomen. We hadden die toen opgehangen, met bloemen en lichten rondom, op de muur, aan haar rechterzijde. Zij zei mij kijkend naar de afbeelding: Wat heeft Onze Heer er goed aan gedaan zijn ogen neer te slaan bij het tonen van zijn beeltenis. De ogen zijn de spiegels van de ziel: als wij in zijn ziel hadden kunnen kijken, waren wij gestorven van vreugde. O wat dat Heilig Aanschijn mij veel goed gedaan heeft in mijn leven ! Toen ik mijn lied schreef: 'Leven uit Liefde', heeft die afbeelding mij geholpen om het heel vlot klaar te krijgen. (...) 'Leven van liefde - zo wis ik uw Gelaat, aan zondaars wordt vergiffenis geschonken.' Ik heb die strofe herhaald toen ik voorbij het schilderij van het Heilig Aanschijn liep, met veel liefde. Toen ik er naar keek, schreide ik van liefde."

"Deze woorden van Jesaja: "Wie hechtte geloof aan Uw woord. Hij is zonder glans, zonder schoonheid", vormden heel de kern van mijn devotie tot het Heilig Aanschijn. Of beter nog, de kern van heel mijn vroomheid. Ik zelf ook, ik wilde mijn aantrekkelijkheid verliezen, eenzaam de druiven in de wijnpers treden, onbekend voor elk schepsel..." ILB p. 111

19 maart

vierde zondag in de veertigdagentijd

blind geloof

“Het is zo heerlijk om de goede God te dienen in de nacht der beproeving! Wij hebben maar dit leven om van geloof te leven.”

Conseils et souvenirs, p. 154

WOORD VAN GOD

In die tijd zag Jezus in het voorbijgaan een man die blind was van zijn geboorte af. Hij spuwde op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man en zei tot hem: "Ga u wassen in de vijver van Siloam," - wat betekent: gezondene. - Hij ging ernaar toe, waste zich en kwam er ziende vandaan. Zijn burens nu en degenen die hem vroeger hadden zien bedelen, zeiden: "Is dat niet de man, die zat te bedelen?" Sommigen zeiden "Inderdaad, hij is het." Anderen: "Nee, hij lijkt alleen maar op hem." Hijzelf zei "Ik ben het." Men bracht nu de man die blind geweest was bij de Farizeeën; de dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen geopend, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen hem dus, hoe hij het gezicht herkegen had. Hij zei hun: "De man die Jezus heet, deed slijk op mijn ogen, ik waste mij en ik zie." Toen zeiden sommige Farizeeën: "Die man komt niet van God, want Hij onderhoudt de sabbat niet." Anderen zeiden: "Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen doen?" Zo was er verdeeldheid onder hen. Zij richtten zich opnieuw tot de blinde en vroegen: "Wat zegt jijzelf van Hem, daar Hij u toch de ogen geopend heeft?" Hij antwoordde: "Het is een profeet." Zij voegden hem toe: "In zonden ben je geboren, zo groot als je bent, en jij wilt ons de les lezen?" Toen wierpen ze hem buiten. Jezus vernam dat men hem buitengeworpen had en toen Hij hem aantrof, zei Hij: "Geloof je in de Mensenzoon?" Hij antwoordde: "Wie is dat, Heer? Dan zal ik in Hem geloven." Jezus zei hem: "Gij ziet Hem, het is Degene die met u spreekt." Toen zei hij: "Ik geloof, Heer." En hij wierp zich voor Hem neer."

Joh. 9, 1-41

"Al geniet ik niet van het geloof, toch probeer ik tenminste om naar het geloof te handelen. Ik geloof dat ik sinds een jaar meer akten van geloof heb gesteld dan gedurende mijn hele leven. Bij elke nieuwe strijd, als mijn vijand mij komt tarten, gedraag ik mij dapper, want ik weet dat het laf is om te duelleren! Ik draai dus mijn tegenstander de rug toe zonder mij te verwaardigen hem aan te kijken; ik snel naar mijn Jezus en ik zeg Hem dat ik bereid ben om mijn laatste druppel bloed te vergieten om daarmee te belijden dat er een hemel bestaat." C 7r

20 maart

maandag in de vierde week van de veertigdagentijd

Sint Jozef bruidegom van de maagd Maria

WOORD VAN GOD

"Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria, en uit haar werd Jezus geboren, die Christus wordt genoemd. De geboorte van Jezus Christus vond plaats op deze wijze: Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef bleek zij, voordat ze gingen samenwonen, zwanger van de Heilige Geest. Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij er over in stilte van haar te scheiden. Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: "Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de Heilige Geest. Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden." Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had."

Mt. 1, 16.18-21.24a

In de leer bij Theresia

"Ik bad ook tot de heilige Jozef om over mij te waken. Sinds mijn kinderjaren had ik voor hem een devotie die samenviel met mijn liefde voor de heilige Maagd. Iedere dag bad ik het gebed: "Heilige Jozef, vader en beschermer van de maagden". A 57r

Aan Sint-Jozef

*Uw wonderbaar leven, Jozef,
ging in deemoed voorbij,
doch, de schoonheid van Maria
en Jezus' heerlijkheid zaagt gij !
Hoe dikwijls, in zijn kinderjaren,
tot zijn vreugd' en uw genot,
rustte op uw hart gehoorzaam,
de mensgeworden Zoon van God!*

*Wij dienen Jezus en Maria,
ook, zoals gij, in d'eenzaamheid,
hun te behagen is ons streven,
er is niets dat ons ooit meer verblijdt.
De hoop waart ge van onze heil'ge Moeder
Theresia in alle nood;
ze leert ons dat gij op haar bede
haar spoedig hulp en bijstand boodt.*

*Als deze ballingschap zal eindigen,
gaan wij met opgeruimd gemoed,
u, Vader, bij Maria groeten,
en deze hoop is ons zo zoet!
Dan zullen wij uw leven kennen,
op aard' nooit door een mens gehoord;
dan zullen wij uw roem ontdekken
en loven in het hemels oord!*

P 14

21 maart

dinsdag in de vierde week van de veertigdagentijd

water dat geneest

WOORD VAN GOD

"Omdat er een feest van de Joden was, ging Jezus op naar Jeruzalem. Nu is er in Jeruzalem bij de Schaapspoort een badinrichting, in het Hebreeuws Bezeta geheten, met vijf zuilengangen. In die gangen lag altijd een groot aantal gebrekkigen. Nu was daar een man die al achtendertig jaar lang gebrekkig was. Jezus zag hem liggen en omdat Hij wist dat hij reeds lang zo lag zei Hij tot hem: "Wil je gezond worden?" De zieke gaf Hem ten antwoord: "Heer, ik heb niemand om mij in het bad te brengen wanneer het water bewogen wordt, en terwijl ik ga daalt een ander vóór mij er in af." Daarop zei Jezus hem: "Sta op, neem je bed op en loop." Op slag werd de man gezond. Hij nam zijn bed op en liep. Die dag was het echter sabbat en daarom zeiden de Joden tot de genezene: "Het is sabbat, je mag je bed niet dragen." Hierop antwoordde hij hun: "Die mij gezond heeft gemaakt Die heeft mij gezegd: Neem je bed op en loop!" Daarom vroegen zij hem: "Wie is die man die je zei Neem je bed op en loop?" De genezene wist niet wie het was, want Jezus had zich ongemerkt teruggetrokken omdat er veel volk ter plaatse was. Later trof Jezus hem in de tempel en sprak tot hem: "Zie, je bent nu genezen! Zondig niet meer opdat je niets ergers overkomt." De man ging heen en vertelde aan de Joden dat het Jezus was die hem genezen had. Omdat Jezus dergelijke dingen op sabbat deed begonnen de Joden Hem te vervolgen."

Joh. 5, 1-3a.5-16

Levensverhaal

Na acht maanden uitstel wordt de eerste plechtigheid van de professie van Theresia, die zich afspeelt in de kapittelzaal vastgesteld op maandag 8 september. De tweede plechtigheid, de sluiername gebeurt op 24 september in aanwezigheid van de gelovigen. Het bleek een beetje beter te gaan met vader Martin, maar tot haar grote verdriet zou Theresia haar 'huwelijksdag' in droefheid en bitterheid beleven zonder zijn aanwezigheid en zijn zegen.

In de leer bij Theresia

"De retraite voor mijn professie was er dus een van grote dorheid, net als alle retraites die daarna kwamen. Toch liet de goede God me duidelijk zien, zonder dat ik het opmerkte, hoe ik Hem behagen kon en de meest verheven deugden beoefenen kon. Ik heb heel vaak gemerkt dat Jezus mij geen voorraad geven wil. Hij voedt me ieder moment met heel nieuw voedsel; ik vind het in mij zonder te weten hoe het daar gekomen is. Ik geloof heel eenvoudig dat het Jezus zelf is die, diep verborgen in dat arme hartje van mij, me de genade geeft in mij te handelen en mij ingeeft wat Hij op dit moment graag van me wil." A 76v

"Op de ochtend van 8 september, voelde ik me overspoeld door een stroom van vrede en in deze vrede die 'alle begrip te boven gaat', sprak ik mijn geloften uit. Mijn vereniging met Jezus vond niet te midden van donder en bliksem plaats, dit wil zeggen van buitengewone genaden, maar in een zachte bries, zoals die te horen was op de berg van onze vader de heilige Elia. Hoeveel genaden heb ik die dag niet gevraagd! Ik voelde me echt de koningin en ik profiteerde van deze titel om de gevangenen te kunnen bevrijden, de Koning gunstig te stemmen jegens zijn ondankbare onderdanen en tot slot wilde ik alle zielen in het vagevuur bevrijden en de zondaars bekeren. (...) Wat een prachtig feest is de Geboorte van Maria om bruid van Jezus te worden! De kleine heilige Maagd van één dag oud bood haar kleine bloempje aan de kleine Jezus aan." A 77r

22 maart

woensdag in de vierde week van de veertigdagentijd

de zoon eren

WOORD VAN GOD

"In die tijd verdedigde Jezus zich tegen de Joden met de woorden: "Tot op de dag van vandaag is mijn Vader voortdurend aan het werk en houd ook Ik niet op met werken." Om die reden waren de Joden er nog meer op uit Hem te doden: Hij tastte immers niet slechts de sabbat aan, maar Hij noemde zelfs God zijn eigen Vader en maakte daardoor zichzelf aan God gelijk. Hierop nam Jezus opnieuw het woord en sprak: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets uit zichzelf maar alleen datgene wat Hij de Vader ziet doen. En alles wat Deze doet doet de Zoon insgelijks. De Vader toch heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet. Nog grotere werken dan deze zal Hij Hem tonen, zodat gij verbaasd zult staan. Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil. De Vader oordeelt niemand, maar Hij heeft het oordeel geheel en al in handen van de Zoon gelegd, opdat allen de Zoon zouden eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert eert evenmin de Vader die Hem zond. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie luistert naar mijn woord en gelooft in Hem die Mij zond, heeft eeuwig leven en is aan geen oordeel onderworpen; hij is immers reeds uit de dood naar het leven overgegaan. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: er zal een uur komen, ja het is er al, waarop de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en die haar horen, zullen leven. Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben. Hij heeft Hem macht gegeven om oordeel te vellen; Hij is immers de Mensenzoon. Verwondert u niet hierover: er zal een uur komen waarop allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen. Dan zullen zij die het goede deden er uit te voorschijn komen tot de opstanding ten leven, maar die het kwade deden tot de opstanding ten oordeel. Ik kan niets uit Mijzelf; Ik oordeel naar wat Ik hoor en mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik niet mijn eigen wil zoek maar de wil van Hem die Mij zond."

Joh. 5, 17-30

Levensverhaal

Na haar professie dringt Theresia steeds dieper door in de woestijn van het leven in de karmel. In heel Frankrijk heerst een griepedemie. De meeste zusters zijn ziek en op korte tijd sterven er verscheidene zusters. Theresia toont zich sterk: ze verzorgt de zieken en bereidt als verantwoordelijke voor de sacristie de begrafenis voor. De toekomst van haar zus Céline, die voor Theresia de tweede helft van haar hart is, baart haar zorgen. Haar grootste verlangen is dat Céline, waarmee ze alles heeft gedeeld sinds haar kindertijd, ook de weg naar de karmel opgaat. Eerst zijn er de huwelijkskandidaten, dan moet ook de tegenstand overwonnen worden tegen de 'clan' Martin. Theresia vraagt na het overlijden van haar vader als een teken dat hij rechtstreeks naar de hemel is gegaan dat zuster Aimé zal instemmen met de intrede van Céline. Haar verlangen wordt onmiddellijk verhoord, nog voor ze de kapel heeft verlaten.

In de leer bij Theresia

Sinds Hij me de bloem gegeven heeft die ik wenste, mijn lieve Céline, wens ik er geen andere meer. Haar bied ik aan Hem aan als mijn prachtigste boekje. Ik verlang ook niet meer naar lijden of naar de dood, en toch houd ik van beide. Het is de liefde alleen die me aantrekt. Lange tijd heb ik naar beide verlangd; het lijden was mijn bezit en ik meende de oever van de hemel te kunnen raken. Ik geloofde dat het bloempje in haar lente geplukt zou worden. Maar nu is het de overgave alleen die mij leidt. Ik heb geen ander kompas. Er is niets meer waar ik met vuur om vragen kan, behalve dan dat de wil van God over mijn ziel in alles volbracht moge worden, zonder dat schepselen dat in de weg zouden staan. Ik zou de woorden kunnen gebruiken uit het Geestelijk Hooglied van onze vader de heilige Johannes van het Kruis: "In de innerlijke wijnkelder van mijn Welbeminde heb ik gedronken en toen ik naar buiten ging, herkende ik in heel die vlakte niets meer. Ik raakte de kudde kwijt waar ik eerst achteraan gelopen was. Mijn ziel heeft zich met al haar krachten voor zijn dienst ingespannen. Ik hoed geen kudde meer, ik heb geen andere taak meer, want nu bestaat mijn werk alleen nog hieruit: liefhebben!" Of ook nog deze woorden: "Sinds ik de liefde ervaren heb, is ze zo machtig in wat ze doet, dat zij alles ten voordele gebruiken kan: het goede, maar ook het kwade dat ze in mij vindt. Ze kan mijn ziel omvormen in haarzelf." A 83r

23 maart

donderdag in de vierde week van de veertigdagentijd

het leven vinden bij Jezus

WOORD VAN GOD

"In die tijd sprak Jezus tot de Joden: "Als Ik over Mijzelf getuig, dan heeft mijn getuigenis geen waarde. Er is een Ander die over Mij getuigt, en Ik weet dat de getuigenis die Hij over Mij aflegt geloofwaardig is. Gij hebt een gezantschap naar Johannes gestuurd en deze heeft getuigd voor de waarheid. Weliswaar behoef Ik de getuigenis van een mens niet, maar Ik zeg dit opdat gij gered zult worden. Hij was de lamp, ontstoken om te verlichten, en een korte tijd hebt gij u in zijn licht willen verheugen. De getuigenis echter die Ik bezit is waardevoller dan die van Johannes want het zijn juist de werken die de Vader Mij gegeven heeft om te volbrengen en die Ik ook volbreng, die van Mij getuigen, dat Ik door de Vader gezonden ben. Ook de Vader zelf die Mij zond heeft getuigenis over Mij afgelegd. Zijn stem hebt gij nimmer gehoord noch zijn gestalte gezien, en zijn woord hebt gij niet blijvend in u omdat gij Degene die Hij zond niet gelooft. Gij onderzoekt de Schriften in de mening daarin eeuwig leven te vinden, maar juist deze getuigen over Mij. En toch wilt gij niet tot Mij komen om het leven te vinden. Ik zoek niet door de mensen geëerd te worden, maar Ik weet dat gij in uw hart geen liefde tot God hebt. Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en toch aanvaardt gij Mij niet. Komt een ander in zijn eigen naam dan zult gij hem wel aanvaarden. Maar hoe zoudt gij ook kunnen geloven als gij van elkaar eer tracht te verwerven, terwijl gij de eer die van de enige God komt niet zoekt? Meent niet, dat Ik u bij de Vader zal aanklagen. Er is al iemand die u aanklaagt Mozes, op wie gij uw hoop hebt gesteld. Want als ge Mozes zoudt geloven zoudt ge ook Mij geloven, want juist over Mij heeft hij geschreven. Als ge niet gelooft wat hij schreef, hoe zoudt ge dan geloven wat Ik spreek?"

Joh. 5, 31-47

Levensverhaal

Op het moment dat haar zus Pauline tot priorin word verkozen vraagt ze Theresia om de vroegere priorin zuster Maria van Gonzaga, die ze benoemd heeft tot novicemeesteres te helpen bij haar taak. Later zal Theresia vragen definitief op het noviciaat te mogen blijven. Het zal de komende jaren sterk uitbreiden. Zuster Theresia is nu zes jaar in de karmel. Ze streeft naar heiligheid maar als ze zichzelf vergelijkt met de 'grote heiligen' lijkt de heiligheid haar echt onmogelijk. In de passages, overgeschreven uit de H. Schrift, die Céline meebracht bij haar intrede in de karmel ontdekt Theresia de aanzet tot haar 'kleine weg'.

In de leer bij Theresia

"U weet dat het altijd mijn verlangen geweest is een heilige te worden. Maar als ik me met de heiligen vergeleek, moest ik jammer genoeg ook altijd vaststellen dat zij en ik net zoveel verschillen als een berg waarvan de top tot in de hemelen reikt en een zandkorreltje dat door voorbijgangers niet opgemerkt wordt en onder hun voeten platgetrapt wordt. In plaats van mijn moed te verliezen, zei ik tegen mezelf: de goede God zou geen verlangens ingeven die niet in vervulling kunnen gaan. Ik mag dus ondanks mijn kleinheid streven naar heiligheid. Het is onmogelijk groter te worden; ik moet mezelf accepteren zoals ik ben met al mijn onvolmaaktheden, maar ik wil een manier zoeken om naar de hemel te kunnen gaan via een mooi recht en kort weggetje, een hele nieuwe kleine weg. We leven in de eeuw van de ontdekkingen. Het heeft tegenwoordig geen zin meer trappen op te lopen; die worden bij de rijken vervangen door een lift. Ik zou ook zo'n lift willen vinden die me bij Jezus kan brengen, want ik ben veel te klein om de zware trap van de volmaaktheid op te lopen. Ik heb toen in de heilige boeken gezocht naar een aanwijzing over een lift, datgene wat ik wenste. En toen las ik deze woorden die uit de mond van de eeuwige Wijsheid komen: "Als iemand HEEL KLEIN is, laat hem dan bij mij komen." En ik ben gegaan. Ik meende gevonden te hebben wat ik zocht. Ik wilde weten wat U, mijn God, zou doen met de heel kleine die op uw roepstem ingaat. Ik ben doorgegaan met zoeken en dit was wat ik vond: "Zoals een moeder haar kind koestert, zo zal ik u troosten. Ik zal u aan mijn boezem dragen en u wiegen op mijn schoot!" B 2v

24 maart

vrijdag in de vierde week van de veertigdagentijd

innerlijke kennis

WOORD VAN GOD

"In die tijd trok Jezus rond in Galilea, want Hij wilde dat niet in Judea doen omdat de Joden er op uit waren Hem te doden. Het liep tegen een van de Joodse feesten, het Loofhuttenfeest. Toen zijn broeders naar het feest waren gegaan, vertrok Hij ook, niet openlijk maar onopvallend. Enkele Jeruzalemmers zeiden: "Is dit niet de man die ze zoeken te doden? En zie nu eens, Hij staat in het openbaar te preken en men zegt Hem niets! Zou de overheid nu werkelijk erkend hebben dat Hij de Messias is? Maar van deze man weten wij waar Hij vandaan is; wanneer echter de Messias komt weet geen mens waar Hij vandaan komt." Terwijl Jezus in de tempel leerde, riep Hij met luide stem: "Gij kent Mij en gij weet waar Ik vandaan ben; toch ben Ik niet uit Mijzelf gekomen maar Die Mij gezonden heeft is waarachtig; Hem kent gij niet. Ik ken Hem omdat Ik uit Hem ben en Hij Mij heeft gezonden." Ze wilden zich van Hem meester maken, maar niemand sloeg de hand aan Hem want zijn uur was nog niet gekomen."

Joh. 7, 1-2.10.25-30

Levensverhaal

In diezelfde periode wordt aan Theresia meer en meer gevraagd om verzen en recreatiestukken te schrijven voor de gemeenschap. Achtereenvolgens schrijft ze een theaterstuk voor Kerstmis en een stuk over het leven van de heilige Jeanne d'Arc waarin ze zelf spreekt door de woorden die ze de heilige in de mond legt. Vijf foto's van Céline tonen Theresia met banier en zwaard in de hand in de rol van Jeanne d'Arc. Nu, 22 jaar oud draagt de priorin haar op om haar jeugdherinneringen op te schrijven.

In de leer bij Theresia

"De wetenschap van de Liefde; deze woorden weerklinken met zoveel zachtheid in het oor van mijn ziel, dat ik alleen naar die wetenschap verlang. Al mijn rijkdommen heb ik ervoor gegeven en net als de bruid in het Hooglied meen ik nog niets gegeven te hebben. Ik begrijp zo goed dat alleen de liefde ons aangenaam kan laten zijn aan de goede God. Deze liefde is het enige goed waar ik naar streef.

Jezus wil mij de enige weg tonen die naar deze goddelijke Vuuroven leidt; het is de weg van de overgave van een klein kind dat zonder angst in de armen van zijn vader insluimert. "Als iemand heel klein is, laat hem dan bij Mij komen", sprak de Heilige Geest door de mond van Salomo en diezelfde Geest van Liefde zei ook nog dat "aan de kleinen barmhartigheid betoond wordt". In zijn naam openbaarde de profeet Jesaja ons dat de Heer op de laatste dag "zijn kudde zal weiden, de lammetjes zal verzamelen en tegen zijn boezem zal drukken." En alsof al deze beloften nog niet genoeg waren, riep diezelfde profeet die met zijn geïnspireerde blik al in de eeuwige diepten schouwde, in de naam van de Heer uit: "Zoals een moeder haar kind vertroeteld, zo zal ik u troosten. Ik zal u tegen mijn boezem drukken en u koesteren op mijn schoot." Na zulke woorden kun je toch alleen maar stil worden en huilen van dankbaarheid en liefde? Als alle zwakke en onvolmaakte zielen eens zouden voelen wat de kleinste van alle zielen voelt, namelijk die van je kleine Thérèse, dan zou geen enkele ziel meer de hoop verliezen eens de top van de berg der liefde te zullen bereiken. Jezus vraagt immers geen grote daden, maar alleen overgave en dankbaarheid." C 1v

aankondiging van de Heer Maria-Boodschap

WOORD VAN GOD

"In die tijd werd de engel Gabriël van Godswegen gezonden naar een stad in Galilea, Nazaret, tot een maagd die verloofd was met een man die Jozef heette, uit het huis van David; de naam van de maagd was Maria. Hij trad bij haar binnen en sprak: "Verheug u, Begenadigde, de Heer is met u, Gij zijt de gezegende onder de vrouwen." Zij schrok van dat woord en vroeg zich af wat die groet toch wel kon betekenen. Maar de engel zei tot haar: "Vrees niet, Maria, want gij hebt genade gevonden bij God. Zie, gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen en gij moet Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God de Heer zal Hem de troon van zijn vader David schenken en Hij zal in eeuwigheid koning zijn over het huis van Jakob en aan zijn koningschap zal nooit een einde komen." Maria echter sprak tot de engel: "Hoe zal dit geschieden daar ik geen man beken?" Hierop gaf de engel haar ten antwoord: "De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook zal wat ter wereld wordt gebracht, heilig genoemd worden, Zoon van God. Weet dat zelfs Elisabeth, uw bloedverwante, in haar ouderdom een zoon heeft ontvangen en, ofschoon zij onvruchtbaar heette, is zij nu in haar zesde maand; want voor God is niets onmogelijk." Nu zei Maria: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord." En de engel ging van haar heen."

Lc. 1, 26-38

In de leer bij Theresia

Bij het bezoek aan Parijs voor het intrede van Theresia:

“Onze-Lieve-Vrouw van de Overwinningen! Wat ik voelde toen ik aan haar voeten stond, kan ik niet in woorden uitdrukken. De genaden die ik van haar kreeg, ontroerden mij zo diep dat alleen mijn tranen mijn geluk konden vertalen, net als op de dag van mijn eerste communie. De heilige Maagd liet me voelen dat zij het echt geweest is die naar me geglimlacht heeft en mij genezen heeft. Ik begreep dat ze over mij waakte, dat ik haar kind was. Ik kon haar alleen nog maar mama noemen, want dat leek

me een nog lievere naam dan moeder. Met hoeveel vuur heb ik niet gebeden of ze me altijd beschermen wilde en spoedig mijn droom in vervulling wilde doen gaan: mij verbergen in de schaduw van haar maagdelijke mantel. Dat was één van mijn eerste verlangens als kind. Toen ik ouder werd, begreep ik dat het in de karmel was dat ik echt de mantel van de heilige Maagd zou kunnen vinden. En naar deze vruchtbare berg gingen al mijn verlangens uit.” A57r

“Wil een preek over de Heilige Maagd mij bevallen en goed doen, dan moet ik haar echte leven onder ogen krijgen, niet haar gefantaseerde leven. Ik ben er zeker van dat haar echte leven heel eenvoudig was. Vaak geven zij een ongenaakbaar beeld van haar; zij zouden haar juist zo moeten laten zien dat zij na te volgen is. Zij zouden haar deugden moeten laten uitkomen en zeggen hoe zij uit het geloof leefde net als wij.”

“Wij weten wel dat de Heilige Maagd de koningin van de hemel en van de aarde is, maar zij is meer Moeder dan koningin, en door die eretitels moeten wij niet zeggen dat zij de glorie van de heiligen in de schaduw stelt, zoals de zon bij haar opgang de sterren doet verbleken. Mijn God, wat is dat vreemd. Een moeder die de roem van haar kinderen doet verdwijnen.”

“Wat de Heilige Maagd vóór heeft op ons is dat zij geen zonde kon doen, dat zij vrij is gebleven van de erfzonde, maar van de andere kant, zij heeft minder geboft dan wij, want zij heeft geen Heilige Maagd gehad om van te houden; en dat is een heerlijk pluspunt voor ons, dat haar ontbreekt.” ILB p. 138-139

26 maart

vijfde zondag in de veertigdagentijd

**zie hoeveel
Jezus van je houdt**

“Zoals de zon tegelijkertijd de ceders en elk bloempje verlicht alsof het alleen op de aarde stond, zo houdt Onze Heer zich ook in het bijzonder bezig met elke ziel alsof er geen andere bestonden net als zij.” A 3r

WOORD VAN GOD

"In die tijd was er iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp van Maria en haar zuster Marta. Maria was de vrouw die de Heer met geurige olie had gezalfd en zijn voeten met haar haren had afgedroogd. De zieke Lazarus was haar broer. De zusters van Lazarus stuurden Jezus de boodschap: "Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek." Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: "Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is om Gods glorie, opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden." Jezus hield veel van Marta, haar zuster en Lazarus. Toen Hij dan ook hoorde dat Lazarus ziek was, bleef Hij weliswaar nog twee dagen ter plaatse, maar daarna zei Hij tot zijn leerlingen: "Laat ons weer naar Judea gaan." Bij zijn aankomst bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis. Marta zei tot Jezus: "Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven." Jezus zei tot haar: "Uw broer zal verrijzen." Marta antwoordde: "Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag." Jezus zei haar "Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloofst gij dit?" Zij zei tot Hem: "Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon Gods, die in de wereld komt." En diep ontroerd sprak Jezus: "Waar hebt gij hem neergelegd?" Zij zeiden Hem: "Kom en zie, Heer." Jezus begon te wenen, zodat de Joden zeiden: "Zie eens hoe Hij van hem hield." Maar sommigen onder hen zeiden: "Kon Hij, die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?" Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: "Neemt de steen weg." Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: "Hij riekt al, want het is reeds de vierde dag. Jezus gaf haar ten antwoord: "Zei ik u niet, dat als gij gelooft ge Gods heerlijkheid zult zien?" Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: "Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt." Na deze woorden riep Hij met luide stem "Lazarus, kom naar buiten!" De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: "Maakt hem los en laat hem gaan." Vele Joden, die naar Maria waren gekomen en zagen wat Hij gedaan had, geloofden in Hem.

Joh. 11, 1-45

27 maart

maandag in de vijfde week van de veertigdagentijd

barmhartige liefde

WOORD VAN GOD

"In die tijd begaf Jezus zich naar de Olijfberg. 's Morgens vroeg verscheen Hij weer in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten en onderrichtte hen. Toen brachten schriftgeleerden en Farizeeën Hem een vrouw die op overspel was betrapt. Zij plaatsten haar in het midden en zeiden tot Hem: "Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt terwijl ze overspel bedreef. Nu heeft Mozes ons in de Wet bevolen zulke vrouwen te stenigen. Maar Gij, wat zegt Gij ervan?" Dit bedoelden ze als een strikvraag in de hoop Hem ergens van te kunnen beschuldigen. Jezus echter boog zich voorover en schreef met zijn vinger op de grond. Toen zij bij Hem aanhielden met vragen richtte Hij zich op en zei tot hen: "Laat degene onder u die zonder zonden is, het eerst een steen op haar werpen." Weer boog Hij zich voorover en schreef op de grond. Toen zij dit hoorden dropen zij een voor een af, de oudsten het eerst, totdat Jezus alleen achterbleef met de vrouw die daar was blijven staan. Nu richtte Jezus zich op en sprak tot haar: "Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?" Zij antwoordde: "Niemand, Heer." Toen zei Jezus tot haar: "Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig van nu af niet meer."

Joh. 8, 1-11

Levensverhaal

Men had in de refter van de karmel de geschiedenis gelezen van moeder Agnes van Jezus van Langeac die zich als slachtoffer aan de Rechtvaardigheid van God had aangeboden. Deze spiritualiteit leefde ook in haar eigen karmel. Op zondag 9 juni 1895 voelt Theresia zich aangetrokken om zich eveneens op te offeren, maar aan de Barmhartige Liefde. Geknield voor het beeld van Maria van de Glimlach spreekt ze samen met Céline haar offerande aan de Barmhartige Liefde uit.

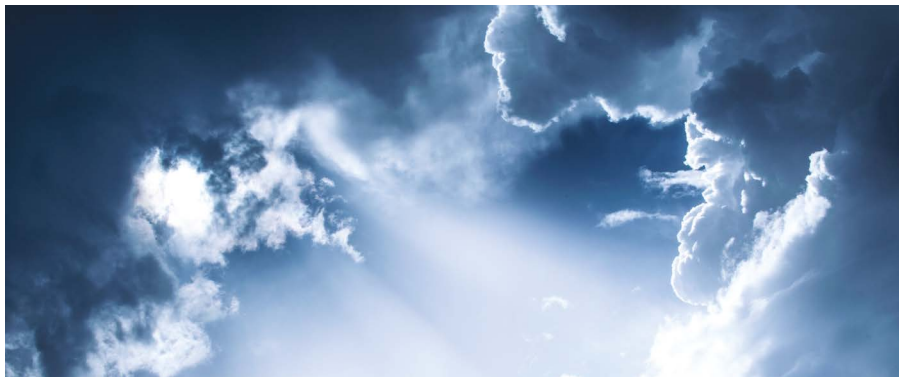
In de leer bij Theresia

"Dit jaar, op 9 juni, feest van de heilige Drie-eenheid, heb ik de genade ontvangen om beter dan ooit te begrijpen hoezeer Jezus bemind wil worden. Ik dacht aan de zielen die zich als slachtoffer aanbieden aan de Rechtvaardigheid van God, om zo de straffen af te wenden en op zich te nemen die de schuldigen wachten. Zo'n offerande leek me groot en edelmoedig, maar ik voelde me helemaal niet ertoe aangetrokken dat ook te doen. "Mijn God", riep ik diep in mijn hart uit, "is het alleen uw Rechtvaardigheid aan wie zielen zich als slachtoffer zullen aanbieden? Uw Barmhartige Liefde heeft die toch ook nodig? Van alle kanten wordt die Liefde miskend en verworpen. De harten die U met uw Liefde overladen wil, keren zich naar schepselen en verwachten het geluk van hun armzalige genegenheid, in plaats van zich in uw armen te werpen en uw oneindige Liefde aan te nemen. Mijn God, zal uw miskende Liefde in uw Hart opgesloten blijven? Ik denk dat U de zielen die zich als brandoffer aan uw Liefde aanbieden, vlug verteren zou. Ik denk dat U gelukkig zou zijn als U de golven van oneindige tederheid die in U zijn, niet tegen hoeft te houden. (...) Sinds die gelukkige dag lijkt het of de Liefde mij doordringt en omringt. Die Barmhartige Liefde lijkt me ieder moment nieuw te maken, mijn ziel te zuiveren en er geen spoor van zonde meer in achter te laten. Daarom ben ik ook niet bang voor het vagevuur. Ik weet dat ik uit mezelf het zelfs niet waard zou zijn die plaats van boete binnen te gaan. Alleen heilige zielen mogen er binnentreden. Maar ik weet ook dat het Vuur van de Liefde meer heiligt dan dat van het vagevuur. Ik weet dat Jezus voor ons geen nutteloos lijden wenst en dat Hij me niet de verlangens in zou geven die ik nu voel, als Hij die niet ook zou willen vervullen." A84r

28 maart

dinsdag in de vijfde week van de veertigdagentijd

doen wat Hem behaagt

WOORD VAN GOD

"In die tijd sprak Jezus tot de Farizeeën: "Ik ga heen en gij zult Mij zoeken, maar in uw zonden zult ge sterven. Waar Ik heenga kunt gij niet komen." De Joden zeiden daarop: "Hij zal toch geen zelfmoord plegen dat Hij zegt: "Waar Ik heenga kunt gij niet komen?" Maar Hij hernam: "Gij zijt van beneden, Ik ben van boven. Gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld. Daarom zei Ik u dat gij in uw zonden zult sterven, want als gij niet gelooft dat Ik ben, zult gij in uw zonden sterven." Zij vroegen Hem toen: "Wie zijt Gij dan?" Jezus antwoordde: "Waarom zou Ik eigenlijk daar nog met u over spreken? Veel zou Ik over u kunnen zeggen tot uw veroordeling. Maar Hij, die Mij gezonden heeft is waarachtig, en wat Ik van Hem heb gehoord dat zeg Ik tot de wereld." Zij begrepen niet dat Hij hun van de Vader sprak. Daarop zei Jezus: "Wanneer gij de Mensenzoon omhoog zult hebben geheven, dan zult gij inzien dat Ik ben en dat Ik uit Mijzelf niets doe, maar dit alles zeg zoals de Vader het Mij heeft geleerd. En Hij die Mij gezonden heeft is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten omdat Ik altijd doe wat Hem behaagt." Toen Hij aldus sprak gingen er velen in Hem geloven."

Joh. 8, 21-30

Levensverhaal

Na haar offerande aan de Barmhartige liefde op het feest van de H. Drie-Eenheid werd Theresia bij het bidden van de kruisweg aangegrepen door een zo hevige liefde voor God waarin ze de bevestiging ervaart dat haar offerande is aanvaard. Wanneer een novice, uit angst om te moeten lijden, aarzelt om dezelfde offerande uit te spreken stelt Theresia haar gerust: "Dat is niet méér lijden. Het gaat er alleen om, God beter te beminnen voor hen die Hem niet willen beminnen."

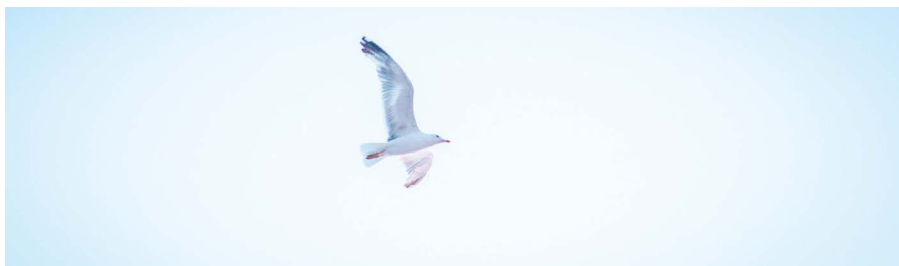
In de leer bij Theresia

"Ik had al lange tijd een verlangen dat me totaal niet te verwezenlijken leek: ik wilde heel graag een broer hebben die priester was. Ik dacht er vaak over na dat als mijn kleine broertjes niet naar de hemel zouden zijn gegaan, ik dan misschien het geluk gekend had hen op te zien gaan naar het altaar. Maar omdat de goede God hen tot zich heeft willen roepen, had ik geen hoop meer mijn droom in vervulling te zien gaan. Jezus heeft mij niet alleen de genade gegeven die ik verlangde, Hij heeft me door middel van zielenbanden verbonden met twee van zijn apostelen die mijn broers geworden zijn. Ik wil u graag in detail vertellen hoe Jezus mijn wens in vervulling deed gaan en die zelfs nog overtrof. Ik wilde immers maar één priesterbroer die iedere dag bij het heilig altaar aan mij zou denken. Onze heilige Moeder Teresa stuurde me in 1895 als 'feestboeket' een eerste priesterbroer. Ik was druk bezig met wassen toen moeder Agnes van Jezus me even apart nam en mij een brief liet lezen die zij ontvangen had. Het was een brief van een jonge seminarist, die, geïnspireerd door de heilige Teresa zoals hij zei, vragen wilde of een zuster zich heel speciaal aan zijn zielenheil wilde wijden en hem bij zou willen staan met haar gebed en offer wanneer hij eenmaal missionaris zou zijn. Dan zou hij veel zielen kunnen redden. Hij beloofde degene die zijn zus zou worden altijd te zullen gedenken wanneer hij het heilig misoffer op zou dragen. Moeder Agnes van Jezus zei tegen me dat ze wilde dat ik de zus zou worden van deze toekomstige missionaris. Ik kan niet in woorden uitdrukken hoe gelukkig ik was, moeder. Mijn wens die op een onverwachte manier in vervulling was gegaan, deed in mijn hart een grote vreugde ontstaan die ikzelf kinderlijk noem." C 31v

29 maart

woensdag in de vijfde week van de veertigdagentijd

vrijgemaakt

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot de Joden die in Hem geloofden: "Indien gij trouw blijft aan mijn woord, zijt gij waarlijk mijn leerlingen. Dan zult ge de waarheid kennen en de waarheid zal u vrij maken." Men wierp op: "Wij zijn van Abrahams geslacht en nooit iemands slaaf geweest. Hoe kunt Gij dan zeggen: gij zult vrij worden?" Jezus antwoordde hun: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: al wie zonde doet is slaaf van de zonde, en de slaaf blijft niet voor eeuwig in het huis. Wie eeuwig in het huis blijft is de Zoon. Als de Zoon u vrij maakt zult gij werkelijk vrij zijn. Ik weet dat gij van Abrahams geslacht zijt; niettemin zoekt gij Mij te doden omdat mijn woord bij u geen ingang vindt. Ik verkondig wat Ik bij de Vader heb gezien, maar gij doet wat gij van uw vader gehoord hebt." Zij antwoordden Hem: "Onze vader is Abraham!" Daarop zei Jezus hun: "Als gij kinderen van Abraham zijt, doet dan ook de werken van Abraham. Thans echter zoekt gij Mij, een mens te doden, terwijl Ik u de waarheid heb gezegd die Ik van God heb gehoord. Zoiets deed Abraham niet. Gij doet de werken van uw vader." Zij zeiden Hem: "Wij zijn niet uit ontucht geboren; één vader hebben wij en dat is God." Jezus zeide hun: "Als God uw vader was zoudt gij Mij beminnen, want van God ben Ik uitgegaan en van Godswege ben Ik hier. Neen, Ik ben niet uit Mijzelf gekomen maar Hij heeft Mij gezonden."

Joh. 8, 31-42

Levensverhaal

Wanneer Maria van Gonzaga in 1896 als priorin wordt herkozen stelt ze Theresia als adjuncte aan terwijl ze zelf novicenmeesteres blijft. Bloedspuwingen op de avond van Witte Donderdag geven haar de zekerheid dat haar tijd hier op aarde kort zal zijn. Het vreugdevolle vooruitzicht heel vlug Diegene te zullen zien die haar hart liefheeft slaat plots om in de diepste innerlijke nacht. In die duisternis wordt ze getroost tijdens een droom waarin de zalige Anna van Jezus haar overlaadt met liefkozingen. Maar de stemmen van het atheïsme, die in die periode ook opduiken in de geschriften van Marckx en Nietzsche, blijven haar toefluisteren dat haar leven een illusie is. Midden in die geestelijke nacht ontdekt Theresia in de brieven van Paulus haar ware roeping binnen de Kerk. In een tiental bladzijden tellende brief aan haar zus Marie licht ze haar ontdekking toe. (zie p. 78)

In de leer bij Theresia

"Bij het eerste schijnsel van de dageraad, bevond ik mij (in mijn droom) in een soort galerij. (...) Plotseling zag ik drie karmelietessen, die gekleed waren in hun koormantels en hun grote sluiers droegen. (...) Wat een geluk! De karmelietes deed haar sluier omhoog, of liever, ze hief die op en bedekte mij daarmee. Zonder enige aarzeling herkende ik de eerbiedwaardige moeder Anna van Jezus, de stichteres van de karmel in Frankrijk. Haar gelaat was zo mooi, van een schoonheid die niet stoffelijk was. Geen enkele lichtstraal ging ervan uit en toch zag ik, ondanks de sluier die ons beiden omhulde, dat het hemelse gelaat verlicht werd door een onzegbaar zacht schijnsel dat het niet van iets anders ontving, maar dat het zelf uit leek te stralen. (...) Toen was er geen gerommel van onweer meer, Jezus! De hemel was vredig en sereen. Ik geloofde en wist dat er een hemel is en dat die hemel vol zielen is die mij liefhebben en naar me kijken als naar hun eigen kind. Dat is de indruk die ik in mijn hart bewaar. En die is des te sterker omdat de eerbiedwaardige moeder Anna van Jezus mij voordien helemaal onverschillig had gelaten. Ik had haar nooit aangeroepen en ze kwam me alleen in gedachten als ik over haar hoorde spreken, wat niet vaak gebeurde." B 2r

30 maart

donderdag in de vijfde week van de veertigdagentijd

verheerlijking

WOORD VAN GOD

"In die tijd zei Jezus tot de Joden: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als iemand mijn woord onderhoudt zal hij in eeuwigheid de dood niet zien." Toen zeiden de Joden Hem: "Nu weten wij zeker dat Gij van de duivel bezeten zijt. Want Abraham en de profeten zijn gestorven, terwijl Gij beweert: "Als iemand mijn woord onderhoudt zal hij in eeuwigheid de dood niet smaken. Zijt Gij soms groter dan onze vader Abraham die wel gestorven is? Zelfs de profeten zijn gestorven. Voor wie houdt Gij Uzelf wel?" Jezus antwoordde: "Als Ik Mijzelf verheerlijk dan is mijn glorie niets; maar mijn Vader is het die Mij verheerlijkt, van wie gij zegt: Hij is onze God. Toch kent gij Hem niet. Ik daarentegen ken Hem en als Ik zou zeggen dat Ik Hem niet ken zou Ik aan u gelijk zijn: een leugenaar. Maar Ik ken Hem en onderhoud zijn woord. Abraham, uw vader juichte van vreugde bij de gedachte dat hij mijn dag zou zien; hij heeft hem gezien en zich verheugd." Toen zeiden de Joden tot Hem: "Gij zijt nog geen vijftig jaar en Gij hebt Abraham gezien?" Jezus antwoordde hun: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: voor Abraham werd ben Ik." Toen raapten zij stenen op om Hem te stenigen maar Jezus trok zich terug en verliet de tempel."

Joh. 8, 51-59

Levensverhaal

Naast haar roeping tot karmelietes, tot Jezus' bruid en moeder van zielen voelt ze nog meerdere roepingen. Ze voelt de roeping tot priester, apostel en leraar. Ze voelt de nood en het verlangen om haar leven als martelaar te geven voor de verdediging van de Kerk. Ze vraagt zich af hoe al deze verlangens te verenigen zijn met de kleinheid en onmacht die ze in haar zelf erkent. Het is diezelfde kleinheid die haar de stoutmoedigheid geeft zich aan Jezus' Liefde aan te bieden.

In de leer bij Theresia

"(In die brief van Paulus) las ik dat niet iedereen apostel kan zijn of profeet of kerkleraar, enzovoort. De Kerk is uit verschillende ledematen opgebouwd en een oog kan niet tegelijkertijd hand zijn. (...) Zonder me te laten ontmoedigen ging ik door met lezen en deze zin bood mij troost: "Zoek vol vuur naar de meest volmaakte gaven, maar ik zal u een nog veel verhevener weg wijzen." En de apostel legt dan uit hoe de meest volmaakte gaven niets zijn zonder de liefde en dat de liefde de verheven weg is die veilig naar God leidt. Eindelijk had ik rust gevonden. Toen ik het mystieke lichaam van de Kerk overdacht, herkende ik mezelf in geen van de ledematen die de heilige Paulus beschrijft, of liever, ik wilde me herkennen in alle ledematen. Het was de Liefde die mij de sleutel tot mijn roeping bood. Ik begreep dat, als de Kerk een lichaam heeft dat uit verschillende ledematen is samengesteld, dat dan het meest noodzakelijke en edele orgaan niet ontbreken mocht. Ik begreep dat de Kerk een hart bezit en dat dat hart van liefde brandt. Ik begreep dat het de Liefde alleen is die de ledematen van de Kerk bewegen laat en dat als de liefde uit zou doven, de apostelen niet meer het Evangelie zouden verkondigen en de martelaren zouden weigeren hun bloed te vergieten. Ik begreep dat de liefde alle roepingen in zich vervat, de liefde is alles, ze omvat alle tijden en plaatsen. In een woord, de liefde is eeuwig! En in mijn uitzinnige vreugde riep ik uit: "O Jezus, mijn Liefde! Eindelijk heb ik mijn roeping gevonden. Mijn roeping, dat is de liefde! Ja, ik heb gevonden wat mijn plaats in de Kerk is en die plaats hebt Gij me gegeven, mijn God. In het hart van de Kerk, mijn Moeder, zal ik de Liefde zijn en zo zal ik alles zijn. Dan zal mijn droom in vervulling gaan!" B 3v

31 maart

vrijdag in de vijfde week van de veertigdagentijd

hardheid

WOORD VAN GOD

"In die tijd raapten de Joden stenen op om Jezus te stenigen. Maar Jezus zei hun: "Ik heb voor uw ogen veel goede werken verricht die uit de Vader voortkomen; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen?" De Joden gaven Hem ten antwoord: "Niet om een goed werk stenigen wij U maar om een godslastering dat Gij, een mens, Uzelf tot God maakt." Jezus antwoordde hun: "Staat er niet in uw Wet geschreven: Ik heb gezegd: gij zijt goden? Zij heeft hen tot wie het woord Gods gericht werd goden genoemd, en de Schrift heeft bindende kracht. Maar waarom dan beschuldigt ge Mij, die door de Vader geheiligd en in de wereld gezonden werd, van godslastering als Ik Mijzelf Gods Zoon noem? Als Ik de werken van mijn Vader niet doe behoeft gij Mij niet te geloven, maar zo Ik ze wel doe, geloof dan die werken als ge Mij niet wilt geloven. Dan zult gij inzien en erkennen, dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader ben." Toen probeerden zij opnieuw Hem te grijpen maar Hij stelde zich buiten hun bereik. Hij ging terug naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar Johannes aanvankelijk gedoopt had en bleef daar. Velen kwamen tot Hem, want ze zeiden: "Johannes heeft weliswaar geen enkel teken gedaan, maar alles wat hij over deze man zei was waar." En velen begonnen daar in Hem te geloven."

Joh. 10, 31-42

Levensverhaal

Het missieverlangen van Theresia, aangewakkerd door de correspondentie met haar twee broers priesters, wordt nog intenser als er in september 1896 sprake is van een mogelijk vertrek naar de nieuwe stichting in Hanoi. Even leek haar gezondheid zich te herstellen, maar al vlug beseft ze dat ze snel naar de hemel zal gaan. Het vooruitzicht van de dood dooft haar missievuur niet en ze bidt om de genade om na haar dood nog zielen te redden en goed te doen op aarde. In haar brieven belooft ze haar broers priester vanuit de hemel nabij te blijven.

In de leer bij Theresia

"Lichtende Vuurtoren van de Liefde, nu weet ik hoe ik bij je komen moet; ik heb het geheim ontdekt hoe ik jouw vlam tot de mijne maken kan! Ik ben maar een kind, machteloos en zwak. En toch is het diezelfde zwakheid die me de stoutmoedigheid geeft om me als slachtoffer aan jouw liefde aan te bieden, Jezus! In vroeger tijden werden alleen zuivere en vlekkeloze offergaven door de sterke en machtige God aanvaard. Om aan zijn goddelijke Rechtvaardigheid te voldoen waren er volmaakte offers nodig. Maar op de wet van de vrees volgde de wet van de liefde. En de liefde koos mij, een zwak en onvolmaakt schepsel, als brandoffer uit. Zo'n keuze is immers de liefde waardig! Ja, om volmaakt tevreden te zijn, moet de Liefde zich neerbuigen, zich tot het niets neerbuigen en dat niets tot vuur omvormen." B 3v

"Neem het me niet kwalijk; ik ben maar een kind en kinderen denken niet na over de gevolgen van wat ze zeggen. Toch aarzelen hun ouders niet, wanneer die op de troon zitten en geweldige schatten bezitten, om de verlangens van de kleine wezentjes waar ze net zoveel van houden als van zichzelf, in vervulling te laten gaan. Ze begaan allerlei dwaasheden, en zelfs zwakheden, om hen een plezier te doen. Nu, ik ben een kind van de Kerk. En de Kerk is een koningin; ze is immers je bruid, o goddelijke Koning der koningen. (...) Het kind vraagt om de Liefde. Het wil maar één ding: jou liefhebben, o Jezus. Glansrijke daden zijn hem verboden; het kan niet het evangelie verkondigen of zijn bloed vergieten. Maar wat geeft dat. Zijn broers werken immers in zijn plaats en het kleine kind blijft vlak bij de troon van de Koning en de Koningin en heeft lief voor zijn broers die strijden." B 4r

1 april

zaterdag in de vijfde week van de veertigdagentijd

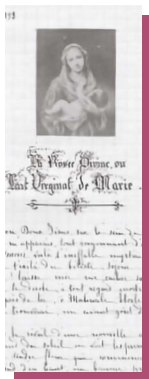
de verstrooide kinderen samenbrengen

WOORD VAN GOD

"Vele Joden die in die dagen naar Maria waren gekomen en zagen wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem. Enigen van hen gingen echter naar de Farizeeën om hun te vertellen wat Jezus gedaan had. De hogepriesters en Farizeeën belegden daarop een zitting van het Sanhedrin en zeiden: "Wat doen we? Want die man verricht veel wonderen. Als wij Hem zijn gang laten gaan zullen ze allemaal in Hem geloven. Dan zullen de Romeinen komen en met de heilige plaats ook ons volk wegvagen." Maar een van hen, Kájafas, die dat jaar hogepriester was zei hun: "Gij begrijpt er niets van; ge denkt er niet aan, dat het beter voor u is, dat er één mens voor het volk sterft dan dat het hele volk ten onder gaat." Dit zei hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus zou sterven voor het volk, en niet voor het volk alleen maar ook om de verstrooide kinderen van God samen te brengen. Van die dag af waren ze besloten Hem te doden. Jezus bewoog zich daarom niet meer openlijk onder de Joden, maar vertrok vandaar naar de streek bij de woestijn, en wel naar de stad Efraim waar Hij met zijn leerlingen verbleef. Toen echter het paasfeest van de Joden op handen was gingen velen uit de streek voor Pasen naar Jeruzalem om zich te reinigen. Ze zochten naar Jezus en zeiden tot elkaar terwijl ze in de tempel stonden: "Wat dunkt u? Zou Hij niet naar het feest komen?"

Joh. 11, 45-56

Levensverhaal

De maanden waarin Theresia in haar geschriften haar geestelijk testament zal achterlaten zijn getekend door de steeds sterkere beproeving van haar geloof en haar hoop. Daarbij gaat haar gezondheid sterk achteruit. Het lichamenlijk lijden neemt toe. Haar oudste zus, moeder Agnes, begint haar woorden op te schrijven en zal dit de komende zes maanden tot aan haar dood volhouden. Slappend of verstrooid onder het gebed ervaart Theresia zich heel onvolmaakt en tot niets in staat. In de vergelijking met het kleine vogeltje legt ze uit waarom dit haar niet bedroeft.

In de leer bij Theresia

"Hoe kan een ziel die zo onvolmaakt is als de mijne, ernaar verlangen de volheid van de Liefde te bezitten? O Jezus, mijn eerste en enige Vriend, jij die ik als enige liefheb, zeg me, wat is toch dat geheim? Waarom heb je die immens grote verlangens niet voorbehouden aan grote zielen, aan de adelaars die heel hoog zweven? Ik beschouw mezelf als een klein zwak vogeltje, met een maar heel dun verenpak. Ik ben geen adelaar. Ik bezit alleen de ogen en het hart van een adelaar, want ondanks mijn enorme kleinheid durf ik mij te laten boeien door de goddelijke Zon, de Zon van Liefde en mijn hart voelt alle verlangens die een adelaar voelt. Het kleine vogeltje zou naar die stralende Zon willen vliegen die zijn ogen betovert. Het zou zijn broers, de adelaars, na willen doen als het die naar de goddelijke vuurhaard van de heilige Drie-eenheid op ziet stijgen. Maar helaas. Het kan alleen zijn kleine vleugeltjes optillen; het ligt niet in zijn kleine macht die uit te slaan en weg te vliegen. Wat zal er van het vogeltje worden? Zal het van verdriet sterven omdat het ziet hoe machteloos het is? O nee, het vogeltje zal het zich niet aantrekken. Met een stoutmoedige overgave wil het op zijn goddelijke Zon gericht blijven. Niets kan het afschrikken; wind noch regen. En als de Ster van Liefde achter donkere wolken schuilgaat, zal het vogeltje niet een ander plaatsje opzoeken. Het weet dat achter die wolken zijn Zon altijd schijnt. De luister van de Zon zal geen moment overschaduwde kunnen worden. Soms voelt het hart van het vogeltje zich wel door de storm overweldigd. Het lijkt dan niet te willen geloven dat er nog iets anders bestaat dan de donkere wolken die om hem heen zijn. En dat is een moment van volmaakte vreugde voor het arme en zwakke wezentje. Wat een geluk dat het dan toch daar blijft en zijn ogen gericht houdt op het onzichtbare licht dat zich aan zijn geloof onttrekt." B 5r

2 april

palmzondag - passie van de Heer

**zachtmoedig
gezetten op een ezel**

“Wees niet bang: hoe armer je bent, hoe meer Jezus van je zal houden. Hij zal ver lopen, heel ver om je te zoeken, als je soms een beetje zou verdwalen.” BR 211

WOORD VAN GOD

"Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Betfage, zond Jezus twee van hen vooruit met de opdracht: "Gaaf naar het dorp, daar vóór u en het eerste dat ge zult vinden is een vastgebonden ezelin met een veulen. Maakt die los en brengt ze bij mij. En als iemand u een aanmerking maakt, zegt dan: De Heer heeft ze nodig, maar zal ze spoedig terugsturen." Dit gebeurde, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet: "Zeg aan de dochter van Sion: Zie, uw koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier." De leerlingen begaven zich op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. Zij brachten de ezelin met haar veulen, legden er hun mantels overheen en Hij ging erop zitten. Zeer velen uit het volk spreidden hun mantels uit op de weg, terwijl anderen de weg bedekten met twijgen die zij van de bomen hadden gesneden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: "Hosanna, Zoon van David, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge!" Toen Hij Jeruzalem binnentrok, raakte de hele stad in beroering en men vroeg: "Wie is dat?" Het volk antwoordde: "Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea."

Mt. 21,1-11

Passieverhaal: Mt. 26, 14 - 27, 66

In de leer bij Theresia

"Ik heb nood aan een hart
dat brandt van teder vuur,
dat mijn steun is zonder enige terughoudendheid,
dat alles in mij bemint, zelfs mijn zwakheid,
dat mij dag noch nacht verlaat.
Ik heb nooit een geschapen wezen kunnen vinden
dat mij altijd door beminde,
zonder ooit te sterven.
Ik heb nood aan een God
die mijn menselijke natuur aanneemt
en mijn broer wordt en voor mij kan lijden!" G 23

3 april

maandag in de goede week

balsem

WOORD VAN GOD

"Zes dagen voor Pasen kwam Jezus te Betanië, waar Lazarus woonde die Hij uit de doden had opgewekt. Men gaf daar een maaltijd te zijner ere. Marta bediende en Lazarus was een van degenen die met Hem aanlagen. Maria nu nam een pond nardusbalsem, echte en heel kostbare, zalfde daarmee Jezus' voeten en droogde ze met haar haren af. Het huis hing vol balsemgeur. Daarop zei Judas Iskariot, een van zijn leerlingen, dezelfde die Hem zou overleveren: "Waarom is die balsem niet voor driehonderd denariën verkocht en het geld aan de armen gegeven?" Hij zei dat niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was en uit de beurs die hij bewaarde wegnam wat erin kwam. Jezus echter zei: "Laat haar begaan. Zij heeft dit gebruik onderhouden vooruitlopend op de dag van mijn begrafenis. Want de armen houdt gij altijd bij u, Mij echter niet altijd." Intussen waren heel veel Joden te weten gekomen dat Jezus daar was en kwamen erheen, niet alleen omwille van Jezus maar ook om Lazarus te zien die Hij uit de doden had opgewekt. De hogepriesters besloten toen ook Lazarus uit de weg te ruimen, omdat om hem veel Joden wegliepen en in Jezus geloofden."

Joh. 12, 1-11

Levensverhaal

Vanaf april 1897 is de ziekte van Theresia zo gevorderd dat iedereen verwacht dat ze spoedig zal sterven. Theresia wordt geconfronteerd met zeer hevige pijnen in de borst, braken, bloedspuwingen en hevige hoestbuien. Geleidelijk doet ze met geen enkele activiteit van de gemeenschap nog mee. Acht juli brengt men haar van haar cel naar beneden, naar de ziekenzaal, met een venster dat uitziet op de tuin. Het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van de Glimlach is mee met haar naar beneden gekomen.

In de leer bij Theresia

"Het kleine kind zal bloemen strooien, het zal de koninklijke troon doen geuren van zijn balsems. Het zal met zijn helderklinkende stem het loflied op de Liefde zingen. Ja, mijn Welbeminde, op die manier zal mijn leven opbranden. Ik heb geen ander middel om je mijn liefde te bewijzen dan door bloemen te strooien. Dat wil zeggen dat ik geen enkel offertje, geen enkele blik of woord voorbij laat gaan; ik wil van al die kleine dingetjes profiteren en die uit liefde doen. Uit liefde wil ik lijden en met liefde ook genieten. Zo zal ik bloemen strooien voor je troon. Iedere bloem die ik vind, zal ik voor je ontbladeren. En terwijl ik bloemen strooi, zal ik zingen (want hoe kun je huilen als je zoiets vrolijks doet). Zelfs als ik mijn bloemen te midden van doornen moet plukken zal ik nog zingen. Mijn zang zal des te melodieuzer zijn naarmate de doornen langer zijn en meer prikken.

Wat zul je doen met die bloemen en zang van mij, Jezus? Ik weet het wel; die geurende bloemenregen, die kwetsbare bloemblaadjes die geen enkele waarde hebben, die liefdesmelodieën van het kleinste van alle harten, stelen je hart. Al die niemendalletjes doen je plezier. De triomferende Kerk zal er om glimlachen en zal mijn uit liefde ontbladerde bloemen aannemen en ze door je goddelijke handen laten gaan, o Jezus. De Kerk in de hemel wil samen met je kleine kind wat spelen en zal die bloemen, die door jouw aanraking een oneindige waarde gekregen hebben, op haar beurt strooien. Ze zal die over de lijdende Kerk uitstrooien om haar vlammen te doven, ze zal die over de strijdende Kerk uitstrooien om haar de overwinning te laten behalen. Mijn Jezus, ik heb je lief! Ik heb ook de Kerk, mijn Moeder, lief." B 4v

4 april

dinsdag in de goede week

inkeer

WOORD VAN GOD

"In die tijd toen Jezus met zijn leerlingen aan tafel aanlag werd Hij ontroerd en bevestigde: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: een van u zal Mij overleveren." De leerlingen keken elkaar aan, in het onzekere wie Hij bedoelde. Een van de leerlingen, degene die door Jezus bemind werd, lag dicht tegen Jezus aan. Simon Petrus gaf hem een teken en vroeg hem: "Wie bedoelt Hij?" Toen leunde deze tegen Jezus' borst en zei: "Heer, wie is het?" Jezus antwoordde: "Hij is het aan wie Ik het stuk brood zal geven dat Ik ga indopen." Na het stuk brood te hebben ingedoopt reikte Hij het toe aan Judas Iskariot. En toen Judas dit had aangenomen voer de satan in hem. Jezus zei hem: "Wat gij te doen hebt doe dat spoedig." Maar niemand van de aanliggenden begreep waarom Hij dit tot hem zei. Omdat Judas de beurs hield, meenden sommigen dat Jezus hem opdroeg: Koop wat wij voor het feest nodig hebben, of dat hij iets aan de armen moest geven. Toen hij het stuk brood had aangenomen, ging hij terstond weg. Het was nacht. Na zijn vertrek zei Jezus: "Nu is de Mensenzoon verheerlijkt en God is verheerlijkt in Hem. Als God in Hem verheerlijkt is, zal God ook Hem in zichzelf verheerlijken, ja, Hij zal Hem spoedig verheerlijken. Kindertjes, nog maar kort zal Ik bij u zijn. Gij zult Mij zoeken, en zoals Ik tot de Joden gezegd heb: Waar Ik heenga kunt gij niet komen, zo zeg Ik het thans tot u." Simon Petrus zei Hem: "Heer, waar gaat Gij naar toe?" Jezus gaf hem ten antwoord: "Waar Ik heenga kunt gij Mij nu niet volgen, later wel." Petrus vroeg Hem: "Heer, waarom kan ik U niet terstond volgen? Mijn leven zal ik voor U geven." Jezus antwoordde: "Uw leven zult gij voor Mij geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Nog eer de haan kraait zult gij Mij driemaal verloochend hebben."

Joh. 13, 21-33.36-38

Levensverhaal

Theresia lijdt innerlijk en lichamelijk. Wanneer ze voelt dat dit lijden zonder haar geloof haar tot een wanhoopsdaad zou brengen, waarschuwt ze geen zware medicijnen achter te laten bij een zieke. Toch is ze in de gesprekken vaak vrolijk en vol humor en altijd bereid de zusters, die haar graag opzoeken, op te beuren en te onderrichten. Als haar zus, moeder Agnes, haar spreekt over haar plannen om haar levensverhaal na haar dood te publiceren lijkt het of ze reeds in de toekomst het goeds kan zien dat hieruit zal groeien.

In de leer bij Theresia

“Misschien denken ze wel dat ik zoveel vertrouwen in de goede God heb omdat ik geen zonde gedaan heb. Zeg maar duidelijk, moeder, dat ik evenveel vertrouwen zou hebben al had ik alle mogelijke misdaden begaan; ik voel dat heel die berg van beledigingen enkel als een druppel water zou zijn die in een brandend vuur valt. Vertel hun dan ook het verhaal van de bekeerde zondares die van liefde doodging. In het leven der woestijnvaders wordt verteld dat een van hen een openbare zondares bekeerd had, die door haar losbandig gedrag in de hele streek ergernis gaf. De zondares was geraakt door de genade en ging met de heilige de woestijn in om daar een boetvaardig leven te gaan beginnen. Maar nog vóór zij op haar bestemming kwam in de eerste nacht van haar reis, gaf zij de geest door de overmaat van haar berouw vol liefde; en de woestijnbewoner zag op dat moment hoe haar ziel door de engelen in Gods schoot werd gedragen.” ILB p. 66

“U houdt van Sint-Augustinus en van de heilige Magdalena; dat zijn zielen aan wie “veel zonden vergeven zijn omdat zij veel hebben liefgehad.” Ik houd ook van hen, ik houd van hun berouw en vooral... van hun verliefde stoutmoedigheid! Als ik zie hoe Magdalena naar voren komt tussen de talrijke gasten, hoe zij daar met haar tranen de voeten van haar aanbeden Meester bevochtigt die zij voor de eerste maal aanraakt, dan voel ik hoe haar hart de afgronden van liefde en barmhartigheid heeft begrepen in het hart van Jezus. Ik voel hoe dat hart van liefde niet alleen bereid is om haar te vergeven, hoe zondig zij ook mag zijn, maar ook om haar met de weldaden van zijn goddelijke vertrouwelijkheid te overladen, om haar op te heffen tot de hoogste toppen van de beschouwing.” brief 247

5 april

woensdag in de goede week

nacht van het kwaad

WOORD VAN GOD

"In die tijd ging een van de twaalf, Judas Iskariot geheten, naar de hogepriesters en zei: "Wat wilt ge mij geven als ik Hem u in handen speel?" Zij betaalden hem dertig zilverlingen uit. En van toen af zocht hij een gunstige gelegenheid om Hem over te leveren. Op de eerste dag van het ongedesemde brood kwamen de leerlingen Jezus vragen: "Waar wilt Gij dat wij het paasmaal voor U gereed maken?" Hij antwoordde: "Gaat naar de stad en zegt aan die en die: De Meester laat weten: Mijn uur is nabij; bij u wil Ik met mijn leerlingen het paasmaal houden." De leerlingen deden zoals Jezus hun had opgedragen en maakten het paasmaal gereed. Toen de avond gevallen was lag Hij met de twaalf leerlingen aan.

Onder de maaltijd sprak Hij: "Voorwaar, Ik zeg u: een van u zal Mij overleveren." Smartelijk getroffen begon de een na de ander Hem te vragen: "Ik ben het toch niet, Heer?" Hij antwoordde: "Die met Mij zijn hand in de schotel steekt zal Mij overleveren. Wel gaat de Mensenzoon heen, zoals van Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon wordt overgeleverd! Het zou beter voor hem zijn als hij niet geboren was, die mens!" Judas, zijn verrader, nam ook het woord en zei: "Ik ben het toch niet, Rabbi?" Hij antwoordde hem: "Gij zegt het."

Mt. 26, 14-25

Levensverhaal

Op 17 juli zegt Theresia tegen haar zus, moeder Agnes: "Ik voel dat ik weldra de rust binnenga. Maar ik voel vooral dat mijn zending gaat beginnen om de goede God te doen beminnen zoals ik Hem bemin, om mijn kleine weg te wijzen aan de zielen. Als de goede God luistert naar mijn verlangens, dan zal ik mijn hemel op aarde doorbrengen tot aan het einde van de wereld. Ja, ik wil mijn hemel doorbrengen met goed te doen op aarde."

In de leer bij Theresia

"Moeder, ik denk dat het nodig is dat ik u nog wat uitleg geef over de passage uit het Hooglied: Trek me mee, wij rennen. Ik denk dat wat ik daarover wilde zeggen niet zo begrijpelijk is. Jezus heeft gezegd: "Niemand kan tot Mij komen als mijn vader die Mij gezonden heeft hem niet trekt". Hij leert ons vervolgens door middel van verheven gelijkenissen, en vaak zelfs zonder gebruik te maken van dit middel waarmee het volk zo vertrouwd is, dat de deur al opengaat als je klopt, dat je al vindt zodra je zoekt en dat het al voldoende is je hand uit te steken om te verkrijgen wat je vraagt. Hij zegt ook nog dat Hij je alles schenken zal wat je aan zijn Vader in zijn naam vraagt. En de Heilige Geest heeft vast om die reden vóór de geboorte van Jezus dit profetische gebed gedicteerd: "Trek me mee, wij rennen..." Wat betekent het eigenlijk als je vraagt om mee te worden getrokken? Dat betekent toch dat je op intieme wijze verenigd wordt met datgene dat je hart weet te boeien. Als vuur en ijzer konden denken en het ijzer tegen het vuur zou zeggen: "Trek me mee", zou dan het ijzer ervan getuigen zozeer een te willen worden met het vuur dat het ervan doordrongen is en in zijn brandende substantie opgenomen wordt? Het ijzer en het vuur lijken dan volkomen één te zijn. Moeder, dit is mijn gebed: ik vraag aan Jezus mij mee te trekken in de vlammen van zijn liefde en me zo innig met Hem te verenigen dat Hij in mij leeft en handelt. Ik voel dat hoe meer het vuur van de liefde mijn hart in brand zet en hoe meer ik zal zeggen: Trek me mee, dat alle zielen die met mij in contact zullen komen – met mij een nutteloos stukje schroot wanneer ik me van de goddelijke vuurgloed verwijderen zou – zij dan des te meer vol snelheid zullen rennen in de geur van de balsem van hun Welbeminde! Want een ziel die brandt van liefde kan immers niet inactief zijn." B 36r

6 april

witte donderdag

een nieuw gebod

WOORD VAN GOD

"Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader, en die de zijnen in de wereld bemind had gaf hun een bewijs van zijn liefde tot het uiterste toe. Onder de maaltijd, toen de duivel reeds aan Judas Iskariot, de zoon van Simon, het plan had ingegeven om Hem over te leveren, stond Jezus van tafel op. In het bewustzijn dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en naar God terugkeerde, legde Hij zijn bovenkleden af, nam een linnen doek en omgordde zich daarmee. Daarop goot Hij water in het wasbekken en begon de voeten van de leerlingen te wassen en ze met de doek waarmee Hij omgord was af te drogen.

Zo kwam Hij bij Simon Petrus die echter tot Hem zei: "Heer, wilt Gij mij de voeten wassen?" Jezus gaf hem ten antwoord: "Wat Ik doe begrijpt ge nu nog niet maar later zult gij het inzien." Toen zei Petrus tot Hem: "Nooit in der eeuwigheid zult Gij mij de voeten wassen!" Jezus antwoordde Hem: "Als gij u niet door Mij laat wassen kunt gij mijn deelgenoot niet zijn." Daarop zei Simon Petrus tot Hem: "Heer, dan niet alleen mijn voeten maar ook mijn handen en hoofd." Maar Jezus antwoordde: "Wie een bad heeft genomen, behoeft zich niet meer te wassen tenzij de voeten, hij is immers helemaal rein. Ook gij zijt rein, ofschoon niet allen." Hij wist immers wie Hem zou overleveren. Daarom zei Hij: Niet allen zijt gij rein. Toen Hij dan hun voeten had gewassen, zijn bovenkleden had aangetrokken en weer aan tafel was gegaan sprak Hij tot hen: "Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb? Gij spreekt Mij aan als Leraar en Heer, en dat doet gij terecht, want dat ben Ik. Maar als Ik, de Heer en Leraar, uw voeten heb gewassen dan behoort ook gij elkaar de voeten te wassen. Ik heb u een voorbeeld gegeven opdat gij zoudt doen zoals Ik u gedaan heb."

Joh. 13,1-15

Levensverhaal

De Tuberculose is zo ver gevorderd dat Theresia enkel nog de linkerlong heeft om te ademen. Ze is zo sterk vermagert dat er van haar enkel nog een skelet overblijft. Op 29 september komt de aalmoezenier haar biecht horen. Die nacht wordt er voor het eerst bij haar gewaakt.

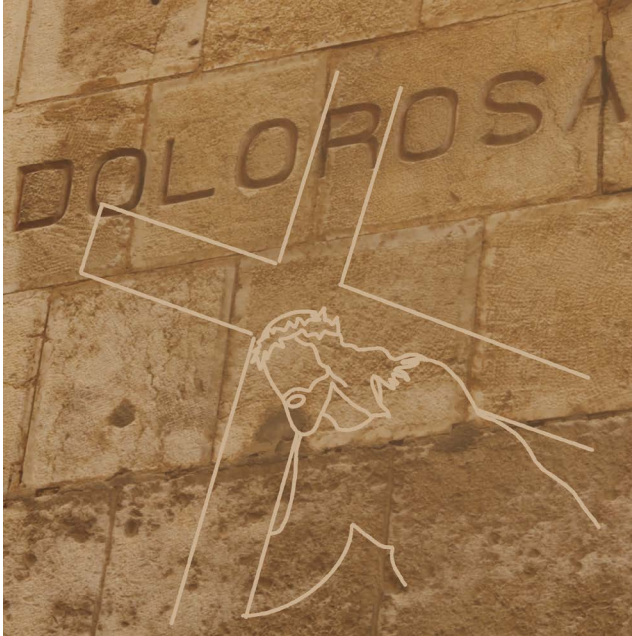
In de leer bij Theresia

"Moeder, dit jaar heeft de goede God me de genade geschonken te mogen begrijpen wat de naastenliefde is. (...) Maar tijdens het Laatste Avondmaal, wanneer Hij weet dat het hart van zijn leerlingen met een vuriger liefde brandt voor Hem die zich in dat onuitsprekelijk geheim van de Eucharistie aan hen geven wilde, wil de zachtmoedige Verlosser hun een nieuw gebod geven. Met een onuitsprekelijke tederheid zegt Hij tegen hen: "Ik geef u een nieuw gebod en dat is dat u elkaar moet liefhebben zoals ik u heb liefgehad, zo moet u elkaar liefhebben. Het teken waaraan iedereen zal kunnen zien dat u mijn leerlingen bent, is dat u elkaar liefhebt." (...) Ja, ik voel het als ik van mijn naaste houd: het is Jezus alleen die dan in mij werkzaam is." C11v

7 april

goede vrijdag

sterven uit liefde

WOORD VAN GOD

*"Veracht en door de mensen verstoten,
Man van smarten en door lijden gerijpt;
als een die zijn gelaat voor ons heeft verborgen,
veracht en door ons niet geteld.*

*Toch waren het onze pijnen die hij droeg
onze smarten die hij op zich nam.*

*Wij daarentegen beschouwden hem als een getroffene,
als iemand die door God is geslagen en vernederd.*

*Hij is echter doorboord om onze zonden,
mishandeld om onze misdaden,
want op hem rust de straf voor ons heil
en door zijn striemen is er genezing voor ons."*

Jesaja 53, 3-5

Levensverhaal

"Gedurende meer dan twee uur werd haar borst verscheurd door een verschrikkelijk gereutel. Haar gezicht werd rood, haar handen paars, zij had ijskoude voeten en trilde van top tot teen. Overvloedig zweet parelde in enorme druppels over haar voorhoofd en droop over haar wangen. Haar benauwdheid nam sterk toe en zij slaakte af en toe kleine kreetjes zonder het te willen, om te kunnen ademen. (...) Toen om 6 uur het Angelus luidde, keek zij lang naar het beeld van de Heilige Maagd. Om enkele minuten over zeven – Moeder Priorin had de gemeenschap intussen weg

laten gaan – zuchtte zij: Moeder! Is dit de doodstrijd nog niet? Ga ik niet dood? Ja mijn arme kleine, dit is de doodstrijd, maar de goede God wil die misschien nog een paar uur verlengen. Zij hernam toen moedig: Nu vooruit dan! Vooruit! O! Ik zou niet minder lang willen lijden... Terwijl ze naar haar kruisbeeld keek: O! Ik houd van Hem... Mijn God... ik houd van U!

Plotseling viel zij, na deze woorden, zacht achterover met het hoofd naar rechts. Moeder Priorin liet direct de klok luiden van de ziekenzaal om de gemeenschap weer bij elkaar te roepen. "Open alle deuren", zei ze tegelijkertijd. Dit gezegde had iets plechtigs; het deed mij denken dat de goede God dit in de hemel ook aan de engelen zei. De zusters kregen gelegenheid rondom het bed neer te knielen; zij waren getuigen van de geestvervoering van de kleine stervende heilige. Haar gezicht kreeg weer de leliekleur die zij in haar gezonde dagen ook had, haar ogen waren omhoog gericht en blonken vol vrede en vreugde. Zij maakte mooie gebaren met het hoofd, alsof iemand haar op goddelijke wijze wondde met een liefdespijl en daarna de pijl terugtrok om haar opnieuw te verwonden. Zuster Maria van de Eucharistie kwam erbij staan met een fakkel om van dichtbij haar mooie blik te zien. Bij het licht van die fakkel zag je geen enkele beweging van haar oogleden. Deze geestvervoering duurde ongeveer even lang als een Credo, toen blies zij de laatste adem uit.

Na haar dood behield zij een hemelse glimlach, zij zag er bekoorlijk mooi uit, zij hield haar kruisbeeld zo stijf vast dat wij het uit haar handen moesten trekken om haar te kunnen afleggen. Zuster Maria van het Heilig Hart en ik hebben ons van die taak gekweten samen met zuster Aimée van Jezus. Wij merkten op dat zij niet ouder leek dan 12 tot 13 jaar. Haar leden bleven buigzaam tot aan haar begrafenis op maandag 4 oktober 1897."

Zuster Agnes van Jezus, IBL p. 184

8 april

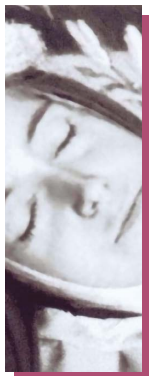
stille zaterdag

in het graf

WOORD VAN GOD

"Jozef van Arimatéa, die een leerling was van Jezus maar in het geheim uit vrees voor de Joden, vroeg daarna aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen. Toen Pilatus dit had toegestaan ging hij dus heen en nam het lichaam weg. Nikodémus, die Hem vroeger 's nachts bezocht had, kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. Zij namen het lichaam van Jezus en wikkelden het met de welriekende kruiden in zwachtels, zoals bij een Joodse begrafenis gebruikelijk is. Op de plaats waar Hij gekruisigd werd lag een tuin en in die tuin een nieuw graf waarin nog nooit iemand was neergelegd. Vanwege de voorbereidingsdag van de Joden en omdat het graf dichtbij was legden zij Jezus daarin neer." Joh. 18, 38-42

Levensverhaal

Op 30 september is Theresia het leven binnengegaan. De volgende dag wordt haar lichaam achter de tralies opgebaard. De familie brengt een laatste groet. Op 4 oktober wordt ze op het kerkhof van de stad begraven. Haar zus Léonie loopt vooraan in de stoet. Ze zal nadien definitief intreden in de Visitatie van Caen en er 'de kleine weg' van haar kleine zus in praktijk brengen. Een jaar na haar dood verschijnt het levensverhaal van 'Theresia van het kind Jezus'. Al vlug zijn er nieuwe uitgaven nodig en worden de eerste vertalingen gemaakt. Van over heel de wereld komen er brieven met getuigenissen over bekeringen, genezingen en verschijningen van de kleine zuster in bruin habijt. De beperkte bloemlezing met één vijfde van de getuigenissen uit de oorlogsjaren 1914-1918 telt 592 bladzijden. Vijfentwintig jaar na haar dood wordt ze reeds heilig verklaard. Sinds 1927 is ze patrones van de Missie. In 1997 werd ze omwille van haar 'kleine leer' door paus Johannes-Paulus II als kerklerares uitgeroepen.

In de leer bij Theresia

"Lieve kleine broer, nu ik voor God zal verschijnen, begrijp ik beter dan ooit dat slechts één ding nodig is, namelijk: alleen voor Hem werken en niets doen voor zichzelf noch voor de schepselen. Jezus wil uw hart helemaal bezitten. Hij wil dat u een grote heilige wordt. Daarvoor zult u veel moeten lijden, maar wat een vreugde zal uw ziel dan ook overstromen als u het gelukkige ogenblik zult bereiken van uw intrede in het eeuwige leven! Broer, aan al uw vrienden in de hemel zal ik binnenkort uw liefde aanbieden, en hen vragen om u te beschermen. Ik zou u, lieve kleine broer, duizend dingen willen zeggen die ik inzie nu ik voor de poort van de eeuwigheid sta ; maar ik ga niet dood, ik ga het leven binnen, en alles wat ik hier beneden niet kan zeggen, zal ik u uit de hoge hemel doen begrijpen. Tot bij God, o kleine broer. Bid voor uw zusje dat u zegt: tot spoedig, tot weerziens in de hemel!"

brief 244 aan E.H Bellière

9 april

paaszondag - verrijzenis van de Heer

uit de doden opgestaan

"Ik heb zo een groot vertrouwen in Hem, dat Hij mij niet in de steek kan laten. Ik leg alles in zijn handen." BR 32

WOORD VAN GOD

“Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was nog donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: „Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.” Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen naar binnen; hij zag en geloofde want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.”

Joh. 20, 1-9

In de leer bij Theresia

“Wat Hem bevalt is dat ik van mijn kleinheid en mijn armoede houd, dat ik een blind vertrouwen heb in zijn barmhartigheid. Dat is mijn enige schat. (...) Begrijp dat om Jezus lief te hebben, om zijn slachtoffer van liefde te zijn, je des te meer geëigend bent om de werking van die verterende en omvormende liefde te ondergaan, naarmate je zwakker bent, geen verlangens hebt en ook geen deugden. (...) Ach, laten wij ver verwijderd blijven van alles wat uitblinkt. Laten wij houden van onze geringheid. Laten wij het fijn vinden niets te voelen, dan zullen wij werkelijk arm van geest zijn en Jezus zal ons dan komen opzoeken, hoe ver wij dan ook van Hem vandaan zijn, Hij zal ons omvormen in vlammen van liefde. O wat zou ik je graag doen begrijpen wat ik voel! Het is het vertrouwen en alleen het vertrouwen dat ons moet brengen naar de liefde...” BR 197

Offerande aan de Barmhartige Liefde

O mijn God, gelukzalige Drie-eenheid,

Ik verlang ernaar U lief te hebben en U te doen liefhebben. Ik wil werken voor de verheerlijking van de heilige Kerk door de zielen op aarde te redden en de zielen die in het vagevuur lijden, te bevrijden. Ik verlang ernaar uw wil volledig te volbrengen en tot die graad van glorie te komen die U voor mij in uw koninkrijk bereid hebt. In één woord: ik verlang ernaar heilig te worden. Maar ik voel mijn onmacht en daarom vraag ik U, mijn God, of U zelf mijn heiligheid wilt zijn!

Omdat U mij zozeer hebt liefgehad dat U mij zelfs uw enige Zoon geschonken hebt als mijn Verlosser' en Bruidegom, zijn de oneindige schatten van zijn verdiensten ook van mij. Ik bied ze U aan en smee U mij alleen aan te kijken doorheen het Gelaat van Jezus en in zijn Hart dat brandt van Liefde.

Ik bied U ook alle verdiensten aan van de heiligen die in de hemel en hier op aarde zijn, de akten van liefde die zij en de heilige engelen gesteld hebben. En ten slotte bied ik U, o gelukzalige Drie-eenheid, ook de Liefde en de verdiensten aan van de heilige Maagd, mijn lieve Moeder. Mijn offerande leg ik in haar handen neer en ik vraag haar die aan U aan te bieden. Haar goddelijke Zoon, mijn welbeminde Bruidegom, heeft in de dagen van zijn sterfelijk leven tot ons gezegd: "Ik zal u alles geven wat u in mijn naam aan mijn Vader vragen zult!" En ik ben er dus zeker van dat U mijn verlangens zal verhoren. Ik weet het, o mijn God, "hoe meer U geeft, hoe meer U verlangen doet". In mijn hart voel ik onmetelijke verlangens. Ik kom U vol vertrouwen vragen bezit te willen nemen van mijn ziel. Ik kan de heilige Communie niet zo vaak ontvangen als ik zou willen, maar bent U niet Almachtig, Heer? Blijf in mij, als in het tabernakel, ga nooit bij uw kleine hostie vandaan.

Ik zou U willen troosten voor de ondankbaarheid van slechte mensen. Ik smee U mij de vrijheid af te nemen U te mishagen. En als ik soms door zwakheid ten val kom, moge uw goddelijke blik mijn ziel dan meteen zuiveren en al mijn onvolmaaktheden verteren, zoals vuur alles in vuur omzet.

Mijn God, ik dank U voor alle genaden die U mij geschonken hebt. En in het bijzonder dat U mij door de smeltkroes van het lijden hebt laten gaan. Op de laatste dag zal ik U in vreugde aanschouwen wanneer U de scepter van uw kruis draagt. Omdat U mij dat kostbare kruis als erfdeel hebt willen schenken, hoop ik in de hemel op U te mogen lijken en op mijn verheerlijkt lichaam de heilige wondetekenen van uw lijden te zien stralen.

Als de aardse ballingschap voorbij zal zijn, hoop ik van U te mogen gaan genieten in het hemels vaderland. Maar ik wil geen verdiensten voor de hemel vergaren. Ik wil alleen werken voor uw Liefde, met als enige doel U te verblijden, uw heilig Hart te troosten en zielen te redden die U eeuwig lief zullen hebben.

Op de avond van dit leven zal ik met lege handen voor U verschijnen. Ik vraag U namelijk niet, Heer, om mijn werken te tellen. Al onze rechtvaardigheden zijn in uw ogen bezoedeld. Ik wil me met uw eigen Rechtvaardigheid bekleden en van uw Liefde verkrijgen Uzelf voor eeuwig te mogen bezitten. Ik wil geen andere troon en geen andere kroon dan U, mijn Welbeminde!

Tijd is niets in uw ogen; één dag is als duizend jaar. U kunt me dus in een ogenblik voorbereiden om voor U te verschijnen. Om altijd in een akte van volmaakte Liefde te leven, bied ik mij aan als brandoffer voor uw Barmhartige Liefde. Ik smeeek u mij onophoudelijk te verteren. Laat in mijn ziel rijkelijk de golven van oneindige tederheid vloeien die in U opgesloten liggen; o mijn God, moge ik aldus een martelares van uw Liefde worden!

Moge dit martelaarschap, na mij voorbereid te hebben om voor U te verschijnen, me uiteindelijk doen sterven. Moge mijn ziel zonder uitstel vooruitsnellen naar de eeuwige omhelzing van uw Barmhartige Liefde.

O mijn Welbeminde, ik wil bij elke hartslag mijn offerande ontelbare malen herhalen, tot alle schaduw vervlogen is en ik U mijn liefde uit zal kunnen spreken in een eeuwig van aangezicht tot Aangezicht.

Thérèse van het Kind Jezus en van het heilig Aanshijn
Onw. karm.

Op het hoogfeest van de allerheiligste Drie-eenheid,
9 juni van het genadejaar 1895.